

מ"ת 18215/06/22 - מדינת ישראל נגד שרונה פרינץ

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 18215-06-22 מדינת ישראל נ' פרינץ(עציר)

בפני מבקשת	כבוד השופט חיים פס
נגד משיבה	מדינת ישראל באמצעות המחלקה הכלכלית פרקליטות המדינה
	שרונה פרינץ (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד חן הולנדר

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצר המשיבה עד תום הליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**). ברקע הדברים כתב אישום האוחז שישה אישומים המייחס למשיבה עבירות של התחזות כאדם אחר בכוונה להונות (שתי עבירות); קבלת דבר במרמה (שלוש עבירות); גניבה; איומים; התחזות כאדם אחר (ארבע עבירות); שימוש במסמך מזויף (ארבע עבירות); ניסיון לקבל דבר במרמה (ארבע עבירות); נטילת כרטיס חיוב; שימוש בכרטיס חיוב בכוונה להונות.

2. כעולה מעובדות **האישום הראשון**, עובר לחודש פברואר 2021 המשיבה פתחה כרטיס באתר היכרויות באינטרנט, בו מסרה פרטים כוזבים תוך שהציגה עצמה בשמה של אחותה "רונה פרינס", כמו כן, כתבה שהינה בת 42 ועוסקת ברפואה. במהלך חודש מארס 2021 נוצר קשר באתר ההיכרויות בין מר משה שמואל (להלן: **המתלונן**) לבין המשיבה. בחלוף מספר ימים, נפגשו השניים ואף המתלונן הזמין את המשיבה להתארח בביתו לסופ"ש, המשיבה נענתה בחיוב להצעה זו. באותו סופ"ש, המתלונן שטח בפני המשיבה את קשיו הרבים ומצוקותיו האישיות, ובהם נכות שנקבעה בשיעור של 100% לצמיתות, ושבגינה הוא מטופל תרופתית באופן קבוע. החל מאותו יום עברה המשיבה להתגורר בדירת המתלונן בגבעת זאב עד נובמבר 2021. במהלך תקופה זו, המשיבה הציגה עצמה כמי שעיסוקה ברפואה אלטרנטיבית ושכנעה את המתלונן לחדול מן הטיפול התרופתי אותו הוא לוקח, והמתלונן החל ליטול תרופות שהמשיבה רקחה לו מחומרים טבעיים.

במהלך חודש אפריל 2021 לאחר עימות מילולי, עזבה המשיבה את דירת המתלונן, ובחלוף מספר ימים יצרה עמו קשר וביקשה להיפגש עמו. השניים נפגשו, במהלך פגישתם, המשיבה הציגה למתלונן מצג שווא לפיו היא הרתה לו; בשל כך, נעתר המתלונן לבקשתה והשניים חזרו להתגורר יחד. ימים ספורים לאחר מכן, השניים נסעו לראשון לציון על מנת שלמשיבה תבוצע בדיקת היריון, והכל פרי יוזמת המשיבה. המשיבה הובילה את המתלונן לבניין משרדים בראשון לציון, כשנכנסה לבניין בטענת כזב שהיא בדרך למרפאה לבדיקת היריון שנמצאת במקום, והמתלונן המתין לה בקומת קרקע.

לאחר סיום "הבדיקה" שבו השניים לדירת המתלון. בחלוף עשרה ימים, הציגה המשיבה בפני המתלון צילום אולטרסאונד, וטענה בפניו שמדובר בצילום המלמד שהיא בהיריון ממנו, שלמעשה כלל לא הייתה בהיריון, ואף לא עברה בדיקת אולטרסאונד לפני כן, וממילא גם צילום האולטרסאונד שהציגה לו לא היה שלו. המתלון שסבר שהמשיבה בהיריון ממנו, החליט מסיבה זו לאפשר לה להמשיך ולהתגורר אצלו. עוד עולה מכתב האישום, שבמהלך התקופה שהמשיבה התגוררה אצלו, ובשל מצגי השווא האמורים שהציגה לו מימן המתלון למשיבה הוצאות שונות שהיו לה וביניהן: תשלום חדר כושר; נסיעות; רכישת מחשב נייד וכל צרכיה השוטפים.

בקיץ 2021, סיפר המתלון למשיבה שברצונו לטוס לארצות הברית כדי לבקר חבר שמתגורר שם, וציין בפנייה שנכח הקשיים השונים ובהם מגיפת הקורונה לא עלה בידו לקבל ויזת כניסה לארה"ב.

המשיבה שסברה שתוכל להוציא ממנו כספים פעלה באופן הבא: תחילה פנתה למתלון והציעה לו שבתמורה ל-2000 ₪ אותם תעביר לחברה שלה המתגוררת במקסיקו, היא תוכל לסדר למתלון ויזה לארה"ב. המתלון שוכנע מדבריה של המשיבה והעביר לה 2,000 ₪ במזומן. בסמוך לכך, עובר ליום 12.8.21 כשהמשיבה ראתה שתוכנית לא יוצאת לפועל, היא פנתה למתלון והציעה לו להוציא דרכון בריטי באמצעותו יוכל להיכנס לארה"ב ללא ויזה. המשיבה אמרה למתלון שאם יעביר לה 50,000 ₪ תפעל היכן שצריך להנפקת דרכון בריטי. בנסיבות אלו, ביום 12.8.2021 העביר המתלון 50,000 ₪ באופן הבא: 10,000 ₪ העביר לידה במזומן; 10,000 ₪ לחשבון הבנק של בתה של המשיבה - ליאור זוהר; 30,000 ₪ לחשבון הבנק של מר חיים ווינר - שהיה אז ביחסי ידידות עם המשיבה. המתלון העביר את הכספים באופן שפורט לעיל, כפי שהורתה לו המשיבה. בבד בבד פנתה המשיבה גם לאמו של המתלון - הגב' שושנה שמואל ואמרה לה שלצורך הנפקת דרכון לבנה עליה להעביר לה כספים. הגב' שמואל האמינה לדבריה המשיבה והחלה להעביר לה כספים לצורך זה, ובסך הכל העבירה לה בשלב זה כ- 17,000 ₪. בחלוף זמן, משראה המתלון שטרם קיבל את הדרכון פנה למשיבה לקבלת הסברים, והמשיבה טענה בפניו שבישראל קיימת בעיה לקבל דרכונים זרים, והציעה למתלון לנסוע לתורכיה ולקבל שם את הדרכון באמצעות שליח שיגיע למלון מסוים ומסרה לו את פרטי המלון ואת מועד הגעת השליח עם הדרכון. בנסיבות אלו, המתלון שהאמין למתלוננת נסע לתורכיה ביום 1.10.2021. המתלון הגיע באיחור של יומיים מהמועד אותו תיאם עם המשיבה, ובנסיבות אלו הציגה בפניו המשיבה מצג כוזב לפיו השליח עם הדרכון הגיע כבר למלון יומיים קודם לכן ומשלא מצא שם את המתלון, עזב את המקום. במעמד המתואר לעיל, המשיבה אמרה למתלון שעליו להישאר במלון זמן נוסף ולהמתין לשליח עם הדרכון, והמתלון עשה כדבריה ונשאר במלון ימים נוספים. המשיבה ניצלה את היעדרותו של המתלון מהארץ, ובעודו שוה במלון בתורכיה, פנתה לאמו של המתלון, הגב' שושנה שמואל, וסיפרה לה שהמתלון השוה בתורכיה טרם קיבל שם את דרכונו הבריטי, וכי לצורך השלמת המהלך והגשת בקשה מחודשת לקבלת דרכון, עליה להעביר למשיבה סכומי כסף נוספים שאותם תמסור המשיבה לגורמים הרלוונטיים המטפלים כביכול בהוצאת הדרכון - בהם "השליח", וכן מי שמטפל ב"אובדן הדרכון". בנסיבות אלו, ומאחר שהגב' שמואל ביקשה לסייע לבנה הממתין כביכול לבנה לדרכונו בתורכיה, והאמינה למצג שווא שהציגה בפני המשיבה, העבירה למשיבה במספר הזדמנויות סך מצטבר של כ-13,000 ₪ נוספים. בחלוף ימים נוספים, המתלון שטרם קיבל את הדרכון אמר למשיבה שאינו בוטח עוד בשיטה של העברת כספים לשליחים טרם קבלת הדרכון. בעקבות כך, שכנעה אותו המתלוננת שיעביר כספים לצורך קבלת הדרכון בדרך של הפקדת כספים בארנק דיגיטלי והמתלון הסכים לכך. מאחר שהבנתו בנושא הייתה נמוכה, הציעה לו המשיבה לייפות את כוחה לפעול בשמו בארנק הדיגיטלי שיפתח על שמו, והמתלון נעתר לכך, והעביר לה את פרטיו ואת פרטי המשתמש שלו, ובסמוך לאחר מכן, בתיאום עם המשיבה, העביר לארנק הדיגיטלי סכום של 3000 יורו, אותם נטלה המשיבה לשימושה הפרטי.

המתלונן אשר לא קיבל את הדרכון הבריטי שהבטיחה לו המשיבה הבין שזו הונתה אותו והתעמת איתה בטלפון מתורכיה על רקע זה. במהלך העימות, איימה המשיבה על המתלונן כי לאור טענותיו כלפיה היא מתכוונת להגר לקנדה וכי הוא לא יזכה לראות בנם שעתיד להיוולד. בסמוך לכך, פנתה לאדם, שזהותו אינה ידוע למאשימה, וזה התקשר למתלונן ואיים עליו שאם ימשיך לפנות למתלוננת בעניין הכספים ששולמו על ידו למתלוננת - זה יהיה הסוף שלו. במקביל, פנתה המשיבה לאמו של המתלונן וביקשה ממנה 2,000 ₪ נוספים עבור הוצאת הדרכון הבריטי, משזו סירבה לתת לה את הכסף, המשיבה שלחה אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה שהתקשר לגב' שמואל וביקש ממנה מספר טלפון בתורכיה שבו בנה זמין ואיים כי אם המתלונן לא יענה במספר הזה הוא ירצח אותו; וכן אמר לה כי עליה להיפגש איתו כי "תפס את מזיף הדרכון" וכי אם לא תעשה כן הוא "גיע אליה הביתה". בעוד המתלונן שוהה בתורכיה, גנבה המשיבה מדירתו 700 דולר ו 500 ₪ וכן מכרה ללא ידיעתו את שני כלבי היונקשייר הגזעיים השייכים למתלונן בסכום של 1,000 ₪ לכל כלב ונטלה את הכסף לשימושה האישי, כאשר למתלונן מסרה שהכלבים "ברחו ומתו".

3. כעולה מעובדות **האישום השני**, המשיבה הכירה את חיים שלום וינר (להלן: **וינר** או **מתלונן 2**) באמצעות קרובת משפחתו שביקשה לשדך ביניהם. בין המשיבה לוינר התפתחה מערכת יחסית חברית בה נהג המתלונן להעביר כספים למשיבה שהיו נחוצים לה מגורמים שונים על ידי כך שאותו גורם העביר כספים המיועדים למשיבה, וזאת מאחר שלמשיבה לא היה חשבון בנק, הנ"ל משך את הכספים והעביר במזומן את הכספים בסך כולל של 17,500 ₪. כך למשל, וכפי שהוזכר באישום הראשון, על פי מנגנון זה, העבירה המשיבה לחשבונו של וינר סך של 30,000 ₪ שקיבלה מהמתלונן משה שמואל וזאת מבלי שוינר ידע כי מקור הכסף במרמה. בהמשך, קיבל וינר לחשבון הבנק שלו כספי סיוע בדיוור שהגיעו למשיבה והיא הורתה להעבירם ישירות לחשבונו של וינר שמשך את הכספים במזומן מחשבונו והעבירם למשיבה. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בסביבות סוף פברואר או תחילת מרץ 2022 נפגשה המשיבה עם וינר, וטענה בפניו שהיא מאובחנת כחולת סרטן ונזקקת לטיפול רפואי מיוחד שלא ניתן לבצעו בארץ שעלותו 100,000 ₪. אולם מאחר שאינה יכולה לממנו החליטה להמתין למותה. וינר שרצה לסייע לה, אמר שאין ברשותו סכום כזה. בחלוף זמן קצר, פנתה המשיבה פעם נוספת לוינר וטענה בפניו שהציעו לה לעבור את הטיפול בעלות מופחתת של 50,000 ₪ וציינה בפניו כי אין לה יכולת כלכלית לעמוד רף בסכום זה ולכן תמתין למותה. וינר אשר האמין לטענותיה ולמצגי השווא וחש חמלה כלפי המשיבה, העביר לה 50,000 ₪ בשתי פעימות ובמזומן. המשיבה השתמשה בכספים אלו לצרכים האישיים.

4. כעולה מעובדות **האישום השלישי**, במועדים שונים הגיעה המשיבה למשרד הפנים בירושלים והציגה עצמה כרונה פרינס בפני שתי פקידות שונות במשרד הפנים, וביקשה שיונפקו לה תעודת זהות ודרכון ישראליים על שם רונה פרינס. באותן נסיבות, הציגה המשיבה לפקידות צילום של דרכון בריטי מזויף שעליו פרטיה של גב' רונה פרינס, תמונת פספורט של המשיבה. בפעם הראשונה, טענה בפני הפקידה אורטל שהיא מתגוררת בישראל מזה כ-8 שנים לאחר ששבה מחו"ל והיא מעוניינת להוציא תעודת זהות ודרכון ישראליים ראשוניים על שמה (רונה פרינס), משהתבקשה להמציא אסמכתאות נוספות עזבה את המקום. בפעם השנייה, הציגה בפני הפקידה תמר את הדרכון הבריטי שהוצג בפעם הקודמת אלא שמספר הדרכון היה שונה, ובנוסף הוצג דף חותמת כניסה לישראל משנת 10.3.2013 וטענה בפני תמר שמדובר בצילום מתוך הדרכון וכי מדובר באסמכתא המלמד על המועד שבו שבה להתגורר בישראל. גם בפעם זו התבקשה להמציא אסמכתאות והמשיבה עזבה את המקום. סמוך ליום 14.7.2021, שלחה המשיבה מכתב למשרד מבקר המדינה עליו חתמה כרונה פרינס, בו טענה שהיא ילידת 1977, חיה רוב חייה באנגליה ומשכך מעולם לא החזיקה בתעודת ישראלית, וכן הלינה על השירות שקיבלה במשרד הפנים. לפיכך, זומנה לראיון בפני הגב' אלונה כהן

שראוני, ראש צוות דרכונים וביומטריים במשרד הפנים (להלן: **אלונה**). במהלך הריאיון שבה המשיבה על בקשתה כי יונפקו לה דרכון ותעודת זהות ישראלים על שם רונה פרינס, בתימוכין לבקשתה מסרה פרטים כוזבים רבים בנוגע לגילה, זהותה, נסיבות כניסתה לישראל וכיוצ"ב, וכן הציגה מסמכים מזויפים. אלונה סירבה להנפיק לה את המסמכים המבוקשים וביקשה ממנה להציג לה מסמכים נדרשים שונים, והמשיבה עזבה את המקום.

5. כעולה מעובדות **האישום הרביעי**, המשיבה הגיעה לסלון יופי של יוליה סממנקו (להלן: **יוליה**) בירושלים לצורך קבלת טיפול. במועד שאינו ידוע למאשימה, אך סמוך לתחילת חודש אפריל 2022 פנתה המשיבה אל יוליה, וביקשה להשתמש בכרטיס האשראי שלה לצורך תשלום מסוים. בהיסח הדעת יוליה הסכימה לשימוש החד פעמי, והמשיבה שילמה בכרטיס האשראי של יוליה והחזירה לה את הסכום המזומן. בעת שהמשיבה השתמשה בכרטיס החיוב של יוליה, היא העתיקה את פרטיו. בחלוף מספר ימים, ביום 7.4.2022 השתמשה המשיבה בפרטי כרטיס החיוב שהעניקה לשם תשלום על עסקה שביצעה בבית עסק אחר, וזאת ללא הסכמתה או ידיעתה של יוליה. יוליה פנתה אל המשיבה בעניין הזה והתעמתה איתה בעניין. בעימות ביניהן, טענה המשיבה בכזב שהיא לא ביצעה את החיוב, משעימתה אותה יוליה עם דבר השקר, החזירה לה המשיבה את הכסף.

6. כעולה מעובדות **האישום החמישי**, המשיבה פנתה לגדעון סיבוני (להלן: **גדעון**), הבעלים של בניין משרדים ודירות להשכרה ברחוב ינאי 6 בירושלים במטרה לשכור דירה בבניין. במהלך המשא ומתן שקיימה עם גדעון, המשיבה הציגה עצמה בכזב כרונה פרינס. המשא ומתן הבשיל לכדי חתימת חוזה בין המשיבה לבין בעלי הדירה, וביום 1.3.2022 חתמה המשיבה על החוזה תחת השם רונה פרינס והוסיפה על החוזה את מספר תעודת הזהות של רונה פרינס. בחלוף מספר חודשים, כאשר גדעון גילה שהמשיבה היא לא רונה פרינס ושהתחזתה בפניו כאחרת, החליט שלא להאריך לה את החוזה.

7. כעולה מעובדות **האישום השישי**, המשיבה יצרה קשר עם מר יוסף דה לוי (להלן: **יוסף**) כדי לשכנעו להעביר לה כספים לצורך השקעה כביכול במיזם רפואי. המשיבה הציגה עצמה בכזב בפני יוסף כד"ר רונה פרינס. ביום 20.2.22 נפגשו השניים בבית קפה. בעת הפגישה, ביקשה המשיבה מיוסף שישקיע כסף במיזם שהקימה שבבסיסו טיפול לא קונבנציונלי, שכרופאה היא יודעת לתת לחולי סרטן. כדי להחליט האם להשקיע כסף במיזם של המשיבה, ביקש ממנה יוסף להגיע אל אחד מחבריו שלקה בסרטן ולהעניק לו טיפול רפואי, והמשיבה הסכימה. לצורך הטיפול הרפואי בחברו של יוסף ביקשה המשיבה שיוסף יעביר לה מראש 3,000 ₪ ויוסף עשה כן. בסמוך לאחר מכן, גילה יוסף שהמשיבה הציגה לו מצג כוזב באשר לזהותה ומקצועה, והחליט לא להעביר לה כספים ולנתק איתה כל קשר. המשיבה שהבינה את הדבר, ניסתה להניא את יוסף מהחלטתו ולשכנעו כי זהותה היא אמיתית וניסתה לשכנעו להשקיע במיזם הרפואי. בשלב זה העבירה ליוסף, בהודעה, צילום תעודה זהות של רונה פרינס.

8. ביום 29.6.22 טענו הצדדים בפניי באשר לראיות לכאורה. ב"כ המשיבה מיקד את טענותיו בכך שלא קיימות ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים למשיבה. באשר לאישום הראשון, טען שהמשיבה מעולם לא התחזתה

לרופאה כפי שמייחסים לה, אלא שהיא יודעת שיטות מסוימות ברפואה אלטרנטיבית, והציגה עצמה כמי שיכולה לסייע להם, כפי שמצוין בכתב האישום. לדידו, במעשיה לא הייתה התחזות מול מר שמואל וגם לא בוצעו מצגי שווא כדוגמת ההיריון ובעניין הזה הפנה לעימות שבוצע. עוד טען שהמשיבה מעולם לא קיבלה כספים בכזב. באשר לאישום השני, חלק על קיומן של ראיות לכאורה להונאה מאחר והמתלונן ידע אודות מצבה האישי של המשיבה ואף טען שלא קיבלה דבר במרמה. כמו כן, טען שהמתלונן אמר שהמשיבה לא הכריחה אותו ולא הלחיצה אותו לקבל. באשר לאישום השלישי, ב"כ המשיבה לא חלק על הגעת המשיבה למשרדי הפנים מספר פעמים במטרה לטפל בענייניה האישיים. אך חלק על כך שהמשיבה הציגה עצמה כרונה פרינץ וחלק על המעשים שיוחסו לה. באישום הרביעי, אין מחלוקת על מעשי המשיבה אולם טען שהמשיבה החזירה ליוליה את הסכום וטענה שהיא מצטערת. באישום החמישי, חלק על הנטען ביחס להתחזות כאדם אחר. ביחס לאישום השישי, טען שהמשיבה מעולם לא הציגה עצמה כמי שהינה בעלת תואר ברפואה או כרופאה ולא קיבלה דבר שלא היה מגיע לה לקבל אלא ציינה בפני מר יוסף שלמדה במסלול אמ-די. באשר לעילת המעצר, טען שאם אין ראיות לכאורה באישומים אלו אין עילת מעצר. אולם, ככל שבית המשפט סבור שקיימות ראיות לכאורה, לדידו אין עילת להשאיר את המשיבה במעצר. בנוסף, טען שאף אם קיימת מסוכנות ניתן לאינה בחלופה.

ב"כ המבקשת, במסגרת טיעוניה הגישה את תיק החקירה ומסמכים נוספים, טענה בע"פ והגישה את טיעוניה בכתב. במסגרת טיעוניה באשר לאישום הראשון, הפנתה לתלונת משה שמואל במשטרה מיום 19.4.22 (עמ' 1, ש' 25,1); כרטיס המשתמש של המשיבה באתר ההיכרויות- מסמך 11; הודעות משה שמואל מיום 6.6.22 (ראו ההפניות); התיק הרפואי של המשיבה, ב"כ המשיבה ציינה כי המשיבה בגיל 58 ואין תיעוד בו התייעצה עם רופא נשים לעניין ההיריון שלה; תמונת האולטרסאונד; התכתבויות וואטסאפ בין המשיבה לבין המתלונן מתאריכים שונים אליהם מפנה המבקשת בעניין ההיריון; בעניין הצגת מצג השווא שבו המשיבה מנסה לעזור למתלונן לקבל ויזה לארצות הברית ומוציאה ממנו כספים במרמה, הפנתה להודעת המתלונן מיום 25.4.22; באשר להוצאת הדרכון הבריטי הפנתה להודעת המתלונן מיום 23.5.22, למזכר תיעוד העברת הכספים מהבנק לרבות של לחשבון של ליאור זוהר וחיים וינר (מסמך 20); עוד טענה ב"כ המבקשת שלא היה מדובר במערכת יחסים אלא ניצול ומרמה, כאשר המשיבה ממשיכה במרמה ושולחת את המתלונן לטורקיה בתואנה ששם יקבל את הדרכון הבריטי והציעה לו להעביר כספים דרך ארנק דיגיטלי והפנתה להתכתבויות המשיבה עם המתלונן; הודעת ענבל מיטלמן, עובדת החברה שטוענת שרונה פנתה לחברת הארנק הדיגיטלי כדי לקבל את הכספים. באשר לניצול שושנה שמואל הפנתה להודעתה של שושנה שמואל מיום 2.5.22 ולעניין האיומים הפנתה לדיסק ולהודעת המתלונן מיום 25.4.22, הודעת שושנה שמואל מיום 2.5.22 ולהודעות השונות באשר לגניבת הרכוש מביתו ומכירת הכלבים. באשר לאישום השני, טענה ב"כ המבקשת שהמשיבה ניצלה ניתוח קיצור קיבה שעשתה וטוב לב של אדם תמים כאשר "מכרה" לו את שהיא חולת סרטן סופנית והפנתה להודעת המתלונן מיום 25.5.22; תדפיס חשבון הבנק חיים וינר שצורפה להודעה מיום 31.5.22 וסומן ח.מ 1-2; הודעת המשיבה מיום 26.5.22 בה מודה ששיקרה אבל נתנה תירוץ; באשר לאישום השלישי, ב"כ המבקשת הפנתה להודעת אלונה כהן שרואני והפנתה למסמכים שהתקבלו ממשרד הפנים ולמסמכים שנמצאו בבית המשיבה, ביניהם רשומות של משרד הפנים על ידי הפקידים המטפלים, לצילום המעבר - מסמך 30; מסמך 49, פלט הכניסות ויציאות בעניין רונה פרינץ, פתקיות 1-4; מסמך 58; מסמך 33; הודעה המשיבה מיום 30.5.22+ צרופה להודעה ח.מ 6. באשר לאישום הרביעי, המבקשת הפנתה להודעת יוליה; מסמך 51 שהינו מסמל שבו המשיבה הצליחה לחייב את האשראי משום שהעתיקה את פרטיו וצילום מסמך שנתפס בחיפוש בביתה של המשיבה; פרטי האשראי של יוליה אומתו מול הפרטים במסמך שנתפס בבית המשיבה- מזכר מסמך 52; באשר לאישום חמישי, ב"כ טענה שהמשיבה השתמשה בזהות אחותה וכך חתמה על חוזה בעניין זה הפנתה להודעת גדעון סיבובי; חוזה השכירות מסומן ג.ב 26.5.22. באשר לאישום השישי, ב"כ

המבקשת טענה שהמשיבה נהגה להזדהות בשם אחותה רונה והציגה עצמה כרופאה כשיצרה קשר עם יוסף כדי לשכנעו להעביר לה כספים לצורך השקעה במיזם והפנתה להודעת יוסף ולח.מ.2. באשר לעילת המעצר טענה שמדובר בעבריינית מרמה שאם אינה יושבת במאסר היא מרמה. עוד הוסיפה שהמשיבה בוחרת טרף קל ומוצאת את נקודת התורפה של האנשים המוחלשים ואז תוקפת אותם. בהקשר הזה, טענה שהמסוכנות נלמדת מהמעשים שלה, מהרצדיביזם וממהות המעשה כאשר הפגיעה הכלכלית בנפגעי עבירה כפי שתואר בכתב האישום, ובאופן שיטתי מצביע על יחסה המזלזל של המשיבה כלפי שלטון החוק. עוד הפנתה לכך שהמסוכנות נלמדת מעברה הפלילי והגיש את הרישום הפלילי. באשר לעברה הפלילי, טענה שהמשיבה הורשעה בשני מקרים, כשבכל אחד מהם אישומים נכבדים, עבירות התחזות מרמה וכספים שקיבלה כתוצאה מעבירות אלו. עוד הפנתה לפסיקה שלפיה נקבע שאם אדם מתנהג בשיטתיות כלפי הרבה אנשים מקים מסוכנות (בש"פ 3205/22 בן לולו נ' מדינת ישראל) כאשר במקרה זה, המערער נעצר עד תום הליכים. עוד הפנתה בטיעוניה בכתב לשני פסקי דין שקבעו מסוכנות בעבירות אלו. עילת מעצר נוספת אליה התייחסה היא החשש להימלטות מהדין. בעניין זה הפנתה לכך שבשנת 2010, הוגש נגד המשיבה כתב אישום בו הורשעה לראשונה ממנו עולה כי במהלך שנת 2008 הוגש נגד המשיבה כתב אישום ובית המשפט נתן במשיבה אמון ושיחרר אותם בתנאים תחת פיקוח ראוי. המשיבה יצרה מצג בפני המפקח וכך נמלטה לתקופה של שנתיים בהן לא נמצאה. מציאתה התאפשרה מכך שביצעה מעשי מרמה נוספים וכך היו מרומים נוספים שהובילו למעצרה. האישום השני בו הורשעה בשנת 2014, בו נדונה לשבע שנות מאסר, כאשר לא עברה שיקום והוגדרה כסג"ב ולכן נוכח העבירות המיוחסות לה ובשים לב למסוכנות הנשקפת ולחשש לשיבוש ההליכים המשפטיים העומדים כנגדה, אין מקום ליתן בה אמון ושום חלופת נעצר לא תאיין את עילות המעצר בעניינה.

9. תמצית הראיות הצריכות לעניין

אישום 1- משה שמואל

פירוט הראיות באישום זה נכתב בהתאם למעשים המיוחסים למשיבה ולפי הסדר הכרונולוגי המפורט בכתב האישום.

א. ההתחזות

א (1) הודעת המתלון משה שמואל מיום 19.4.22- בהודעתו מסר כי הכירו באתר "שניים שהם אחד", שלושה או ארבעה ימים לפני פסח 2021 (ש' 1). עוד מסר שדיברו שלושה ימים בטלפון והיא אמרה שאין לה מה לעשות והוא היה לבד בשבת והזמין אותה אליו לשבת ואסף אותה משורש (ש' 1). מהודעתו עולה שהכל היה נחמד בסופ"ש, במהלכה שאל אותה באיזה שם היא מזדהה כי הציגה אותה בתור רונה פרינץ בת 42.....(ש' 1). עוד עולה מהודעתו, שאחרי השבת לא זוכר האם זה בא מיוזמתו או מיוזמתה- הוחלט שתישארו. [ראו על הסופ"ש ועל המעבר לגור בהודעת המתלון מיום 25.4.22 ש' 25, 29]. עוד מסר שהסבירה לו שאין לה בכלל בגדים ואין לה בכלל כלום, ומאחר שריחם עליה הלכו למודיעין, וקנה מה שיכל ושילם עליה 2,200 ₪ מאשראי שלו שכבר מבוטל. עוד מסר ששילם עבור המנוי שלה בחדר הכושר, הוצאות הנסיעה באוטובוס. מהודעתו עלה שיום אחרי שקנה לה את הבגדים, השניים התווכחו, לא זוכר על מה התווכחו, כי היו פעמים שהוציא אותה מהבית ואז התחיל להבין שיש איתה בעיה ואז נכנס ל"גוגל", והמשיבה אמרה לו לקחת אותה לשורש ולקחה את כל הדברים שלה. עוד מסר שלאחר יומיים שלושה אמרה שהיא מתגעגעת וצריכה לדבר איתו. הנ"ל הגיעה לשורש ולאחר שנפגשו היא חזרה איתו הביתה.

א (2) הודעת המתלון משה שמואל מיום 25.4.22 - בהודעה זו מסר כי "דיברנו בטלפון שלושה ימים, היא סיפרה לי שהיא רופאה והיא עוסקת בזה, היא לא פירטה לי בטלפון איזה סוג של רופאה, ככה דיברנו בטלפון עד יום שישי" (ש' 25).

א (3) כרטיס המשתמש של המשיבה באתר "שנים שהם אחד" - מסמך 11 (צורפות ומסמכים שמסר המתלון 25.4.22 (מסומן ח.מ.1).

ב. ההיריון

ב (1) הודעת המתלון משה שמואל מיום 19.4.22 - מהודעה זו, מסר המתלון שלאחר מספר ימים המשיבה מסרה למתלון שהיא בהיריון. עוד הוסיף כי "ככה המשיכו הימים וזוכר כי הלכו לבדיקה ונסעו לא זוכר לאן זה היה בעיר ראשל"צ, נסעו לאחד הקניונים...הוא לא נכנס איתה. שם כביכול עשתה את בדיקת האולטרסאונד ואמרה שהבדיקה תוך שבועיים יגידו אם הכל בסדר.....אחרי חודשיים פתאום הראתה לו בפלאפון תמונה של עובר ועוד תמונה של אולטרסאונד".

ב (2) הודעת המתלון מיום 24.5.22 - מהודעה זו עולה שהמשיבה הייתה נחה הרבה צהריים כי אמרה שהיא צריכה לנוח בהיריון (ש' 20). גם בהודעה זו מסר שהמשיבה הראתה לו תמונה של אולטרסאונד של העובר ועוד איזה תמונה אחרת, והוסיף, "חוץ מזה לא ראיתי שום מסמכים רפואיים" (ש' 30). עוד עולה מהודעתו שאינו זוכר את המרפאה שהיו בה בראשון לציון. "אני זוכר שזה היה בתוך כמו קניון של 2 קומות, הייתה פינת ישיבה שאני המתנתי והיא עלתה למעלה. אחרי כ-25 דקות היא חזרה ואמרה שהתשובות לגבי תקינות ההיריון ומין העובר תהיה תוך 10 ימים" (ש' 32).

ב (3) הודעת המתלון מיום 25.4.22 - בהודעה זו השיב לשאלת החוקר האם הבין וראה שהיא בהיריון, "שבחודש השלישי לכאורה היה בדיקה ששלחה לי תמונה של העובר (ה"ח מפנה למסמך ח.מ.2) ואמרה לי שזה הילד שזה בן זכר והיא ביקשה שחיים וינר יהיה הסנדק..." (ש' 127).

ב (4) תמונת אולטרסאונד ששלחה המשיבה בוואטסאפ - מסמך 11 (מסומן ח.מ.2) - מצורף להודעת המתלון מיום 25.4.22.

ב (5) התכתבויות בין המשיבה למתלון (מסומן בדגלונים 1,2,3) - כך למשל, התכתבות מיום 29.10.21 (13:04), מדובר בשבעה חודשים לאחר ההיכרות בין השניים ובשלב שבו הציגה המשיבה מצג של היריון מתקדם. המתלון שואל את המשיבה מה עם התינוק והיא משיבה לו ברוך השם הכל טוב. (מסומן 1). התכתבות נוספת היא מיום 30.10.21 (22:54) בו המשיבה הציגה מצג בפני המתלון שהיא בחודש השישי להריונה כשכתבה למתלון: "אני לא הולכת עם גברים כשאני בהיריון חודש שישי... זה קצת לא לעניין נראה לי" (מסומן 2). עוד התכתבות וואטסאפ

היא מתקופת העימות בין המשיבה למתלון שם המשיבה המשיכה להציג בכזב שהיא בהיריון ותלד את ילדו בקנדה, ראו לעניין זה התכתבות מיום 8.11.2021 (17:26): "אני חושבת שאשאר ללדת שם, כי קשה לי הטיסות עכשיו. מקווה שאתה מרגיש טוב והכל בסדר" (מסומן 3)

ב (6) הודעת המתלון מיום 6.6.22 - בהודעה זו השיב המתלון לשאלת החוקר איזו השפעה הייתה להיריון שלה על ההחלטה להישאר איתה " בזה היא ניסתה לתפוס אותי. לפני ההיריון אני סילקתי אותה פעמיים מהחיים שלי ואז, היא סיפרה לי על ההיריון, היא ראתה ששמחתי והיא המשיכה עם הסיפור הזה. רק בגלל זה השארתי אותה אצלי בבית" (ש' 36). ובהמשך, " למרות שאני נכה נפשית. אני לא טיפש ואני מכיר את עצמי לפני שאני נקשר כדי שלא אפגע. היא ידעה זאת ולכן היא סיפרה את סיפור ההיריון כדי שלא אפרד ממנה. היא ידעה כמה חשוב לי ילד, בגלל הילד שנפטר לי". (ש' 41)

ב (7) מזכר מאת מנולסון חנניה מיום 7.6.22 - קבלת מסמכים רפואיים מקופ"ח מכבי (מסומן 103) - במזכר זה הנ"ל ניגש לקופת חולים מכבי בבניין כ"ח ירושלים, הזדהה בשם ובתפקיד והציג את צו בית המשפט, וקיבל לידי מעטפה שהכנה מראש ובה הפרטים וההיסטוריה הרפואית מהשנתיים האחרונות לגבי המשיבה. הנ"ל עבר על המסמכים הרפואיים והממצאים העיקריים שעלו ממנו היו: שבשנת 2021 המשיבה עברה ניתוח בריאטרי " קיצור קיבה" בשל משקלה באותו זמן כ- 105 ק"ג, ותוך 10 חודשים מהניתוח ירדה 35 ק"ג; בחודש 01/21 עברה תיקון בקע הרניה בדופן הבטן; עוד עברה כריתת נגע/רקמה מהעפעף; בחודש 10/2021 בוצעה בדיקת אולטרסאונד עקב כאבים. ממצאי הבדיקה הראו אבנים קטנות בכיס המרה וכבד לא מוגדל והסננה שומנית; בדיקות דם ; בדיקות א.ק.ג טרם הניתוח לקיצור הקיבה. מהמסמכים הרפואיים לא עולה מסמך המעיד על הריונות ו/או בדיקה אצל גניקולוג/ התייעצות עם רופא נשים המאשר שאכן המשיבה בהיריון/הפלות.

ג. הויזה לארצות הברית

ג (1) הודעת המתלון מיום 19.4.22 - מהודעה זו מסר לעניין הויזה לארצות הברית שהמשיבה אמרה שיש לה חברה במקסיקו שיכולה לדאוג לויזה, ושצריך לתת סכום מסוים 1000-2000 ₪ שנתן למשיבה במזומן כדי שתעביר לחברה שלה. לאחר זמן מסוים, שאל מה קורה עם הויזה והמשיבה השיבה שמי שהיה צריך להעביר את הויזה נעלם והחברה לא מוצאת אותו. (ראה גם בהודעה מיום 25.4.22 ש' 85). בהמשך, היא אמרה לי השליח עשה תאונה ומת (הודעה מיום 25.4.22 ש' 91). אחרי שזה לא יצא לפועל שילם למשיבה 50,000 ₪ על מנת שזו תוציא לו דרכון בריטי וזה כפי שעולה מהודעתו מיום 23.5.22 (ש' 45) " אז אני מתחיל איתך עם 2,000 ₪ שבפעם הראשונה דרך חברה שלה מספרד, שרונה אמרה שהיא צריכה והבאתי לה מזומן. שלב הבא 10,000 ₪ מזומן שהם באו או ממשיכה שלי או שאימא שלי הביאה לי מהבנק וזה כסף ששייך לי . שלב הבא היה העברה באותו יום של 30,000 ₪ לחיים וינר ו10,000 ₪ לליאור זוהר הבת של רונה. שלב אחרי זה, אימא העבירה כמה עשרות אלפי שקלים לרונה במזומן שהיא משכה מחשבון הבנק שלה שזה היה כסף שלי אצלה בחשבון. שלב הבא זה הארנק הדיגיטלי כמה אלפי יורו....".

ג (2) מסמך 11- צילום של ההעברה מיום 12.8.21 מחשבון 4813811 לחשבון חיים וינר (מסומן ח.מ 3)-

העברה בסך 30,000 ₪. מדובר בחשבון המתלון בבנק הדואר.

ג(3) מסמך 11-צילום של ההעברה מיום 12.8.21 מחשבון בנק דיסקונט לחשבון של ליאור זוהר (מסומן ח.מ. 5) בסך 10,000. מדובר בהעברה שנעשתה מחשבון המתלון מחשבונו בבנק דיסקונט.

ג(4) מסמך 20- מזכר תיעוד - בדיקת חשבוניות מיום 22.5.22 מאת מנולסון חנניה- במזכר זה, הנ"ל כתב שעין בממצאים שהתקבלו מהבנקים עפ"י צו בית משפט. להלן ממצאים ראשוניים:

א. בתאריך 12.8.21 הועבר סכום של 30,000 ₪ מאת חשבון המתלון לחשבון בנק הדואר, בנק 9 חשבון 4813811 ע"ש חיים וינר. הודפס וסומן **ח.מ. (1) 22.5.2021**.

ב. בתאריך 12.8.2021 הועבר סכום של 10,000 ₪ מאת חשבון המתלון לחשבון בנק דיסקונט, בנק 11 73265189 ע"ש ליאור זוהר. הודפס וסומן **ח.מ. (2) 22.5.2021**.

ד. הנסיעה לטורקיה

ד(1) הודעת המתלון מיום 25.4.22- כעולה מהודעתו (ש' 113)"רונה אמרה לי אחרי שהעברתי לה הרבה כסף שפה יש בעיה לקבל את הדרכון הבריטי ובטורקיה ייתנו לך את זה על בטוח. היא אמרה שיש אנשים שאני מכירה שהם יביאו לך את הדרכון...." את אותה טיסה אני פספסתי ואני הגעתי יומיים אחרי.. באותו זמן ביקשתי מרונה שתודיע למי שצריך להודיע שאני לא אהיה במלון בזמן הזה בגלל שפספסתי את הטיסה והשלח צריך היה להגיע לשם....."כשהגיע הדרכון לא היה ונאלץ לחכות שבועות עד שאמר התפוצץ על רונה ואמר לה שהכל נראה לו לא הגיוני ואז היא אמרה שיש לה עוד רעיון שמפה תהיה הגאולה".

ה. הארנק הדיגיטלי

ה(1) הודעת המתלון מיום 25.4.22- כעולה מהודעתו (ש' 117), המשיבה הציעה פתרון שאם אעביר פחות כסף עם ביטחון מלא שאם המוצר לא מגיע הכסף חוזר אלייך, אז לצורך כך הייתי צריך לפתוח ארנק דיגיטלי. כמובן שאני לא יודע איך עושים את זה אז הייתי גורם שלישי בין ענבל לבין רונה וגם אלי. ומפנה להתכתבויות של ענבל מול רונה.

ה(2) הודעת המתלון מיום 24.5.22- בהודעה זו עולה שמסר שמי שהנחה אותו כיצד לפתוח ומה היו הוראות הפתיחה הייתה שרונה. ענבל שלחה אליו את כל הפרטים והקודים, והוא שלח אותם לרונה(ש' 55).

ה(3) התכתבויות בוואטסאפ- בהתכתבויות המשיבה עם המתלון, המשיבה יוזמת פעולות אקטיביות מצידה שיעביר כספים דרך הארנק הדיגיטלי. כך למשל, ביום 27.10.2021(17:35) "תן לי הרשאה בפניה שאתה מסכים שאני יעביר בשמך". ביום 28.10.21(9:21) רונה כותבת: "מאמי, איך שתתעורר, תתקשר לענבל הזו או שכתוב לו הודעה". באותו יום, בשעה 9:51 רונה כותבת למתלון: "תאשר לה שאני יעשה לך את ההעברה ונתקדם. חבל על

הזמן שעובר", ובשעה 10:50 שולחת פרטי קובץ מצורף של ענבל.

ה (4) הודעת ענבל מיטלמן מיום 31.5.22 (מסומן 28)- מהודעה זו עלה שהנ"ל עובדת בחברת ביטין שירותי המרה של מטבע וירטואלי כמו שבבנק ממירים משקל לדולר, אז בחברה שלהם ממירים משקל לביטקוין.

ה (5) מהודעת ענבל מיטלמן מיום 31.5.22 (מסומן 29)- מהודעה זו עלה שלאחר שסיימה את העדות הקודמת בדקה את הוואטסאפ של העסק, ומסרה שאכן מכירה את השם שרונה פרינס ואכן דיברה איתה (ש' 1). עוד עלה שלאחר בדיקה בוואטסאפ של העסק שאכן פנתה אליה בחורה בשם שרונה פרינס בתאריך 28.10.21 **"היא רצתה לקבל את התמורה של משה שמואל"**, היא ציינה שהיא עושה את הפעולות עבור בן זוגה משה, הסברנו לה שהכל מתבצע מול הלקוח בלבד ולכן משה שמואל צריך לפנות אלינו. משה פנה אלינו וקנה מאיתנו מטבע וירטואלי עבור עצמו. הוא שלח בהודעת וואטסאפ בתאריך 28.10.21 שניתן לשרונה לבצע במקומו פעולות וכי זה יפוי כוח לכל דבר, אך אמרנו לו שהפעולות מתבצעות רק מולו ויש לפתוח ארנק לקבלת המטבעות ובמידה ולא מסתדר יכול לבקש סיוע משרונה (ה"ח : הנ"ל מציגה לי בפניי את הודעות הוואטסאפ שמשה שלח אליהם) (ש' 3-4).

ה (6) מזכר - קבלת מדיה דיגטלית מחברת ביטין מיום 2.6.22 מאת מנולסון חנניה (מסומן 84)- למזכר צורפו חומרים ששלחה ענבל בהמשך לעדותה שכוללים את פרטי הלקוח משה שמואל אשר פתח אצלם חשבון לשם קניית ביטקוין; צילומי של משה ; תמליל שיחות של משה עם פקידת החברה בה מייפה משה את כוחה של המשיבה לביצוע פעולות בחשבון ואומר לה שאינו מבין כלל בנושא זה. כמו כן, הפקידה פונה למשה בכדי לקבל את אישורו לביצוע פעולות ששרונה מבקשת לבצע. בהמשך הפקידה אומרת למשה ששרונה ביקשה את כתובת הארנק וכי הדריכה אותה כיצד להוציא. חומרי החקירה סומנו **ח.מ (1) 2.6.22**

ו. האיומים

ו (1) דיסק שיחת האיומים

ו (2) הודעת המתלונן מיום 25.4.22- כעולה מהודעתו, לאחר שלא ענה להודעותיה שלחה לו הודעה **"תקשיב י' בן....אתה לא עונה אההה, אנחנו נגיע לך בכל מקום שאתה נמצא עד אינסטנבול וזה הסוף שלך אם אתה מזכיר את השם של רונה. בהודעה השנייה זה התחיל "תקשיב_שנייה כל הכסף שהעברת זה שלנו, זה שייך רק לנו ואם אתה עוד פעם שולח הודעה לרונה או פונה אליה באיזושהיא צורה זה הסוף שלך ואנחנו נבדוק את זה כל חודש לראות אם עשית משהו או הזכרת את השם שלה או פנית אליה"**. את ההודעה הזו רונה שלחה לי את שניהם. האדם שאיים עליי היה לו מבטא ערבי (ש' 127).

ו (3) הודעת סברינה זוהר מיום 25.5.22 (מסומנת 9)- מהודעתה עלה שהתכתבה עם משה טרם טיסתו לטורקיה. השניים קבעו להיפגש במסעדת פארוק באינסטבול. במהלך הפגישה ראתה שהמתלונן מתעסק כל הזמן עם הנייד

ושאלה אותו מה קרה, והמשיב סיפר לה שהכיר מישהי בת 44 ששמה רונה והיא נכנסה להיריון ממנו ושלחה לו תמונות של אולטרסאונד של תינוק בן 4 חודשים. "במהלך הפגישה משה השמיע לי הודעות קוליות מנייד שלו שבהן היה איום, תוכן ההודעה למיטב " שיהרג אותי...הדובר בהודעה של האיומים היה לו מבט ערבי והוא גם במהלך ההודעה...אמר שהוא ממשפחת ג'רושי או מגוריש אני לא כל זוכרת את הפרטים" (ש' 9) בנוסף, סיפרה שהראה לה תמונת אולטרסאונד של היריון והוסיפה "מיד היה ניתן לראות בתמונה שזה לא תואם חודש רביעי כי בתמונה היה נראה גדול יותר, ואני בתור בחורה שחווה היריון יודעת איך אמור להיראות עובר בגיל 4 חודשים...גם היה כיתוב למטה בתמונה של אולטרסאונד אותיות חתוכות משהו לא הסתדר בתמונה, לכן ידעתי שזה לא אמיתי תמונה" (ש' 11).

ו (4) הודעת שושנה שמואל מיום 2.5.22 - מהודעתה זו ביחס לעניין זה מסרה ש"התקשר אליי איזה ערבי ורצה את הטלפון של משה ואמר לי שמשה בטורקיה ולא עונה, ואמר לי שהוא ירצח אותי" (ש' 40). בהמשך, הוסיפה, "פעם שנייה התקשר אליי הערבי ואמר במילים האלה "תפסנו את מי שמזייף את הדרכונים, אנחנו ליד המשטרה, תבואי איתנו". אני לא הסכמתי לבוא. הוא אמר שאם אני לא אבוא אנחנו נבוא אלייך. אני רעדתי מפחד, נעלתי את כל הדלתות ולא ישנתי כל הלילה מפחד. אני התקשרתי לשרונה וממש כעסתי עליה שהיא נתנה את הטלפון שלי לערבי ואני לא זוכרת מה היא ענתה לי" (ש' 41).

ז. ניצול שושנה שמואל

ז (1) הודעת שושנה שמואל מיום 2.5.22 - מהודעה זו עולה שהמשיבה הציגה עצמה כשרונה "והיא אמרה שהיא רופאה אלטרנטיבית והיא נגד תרופות וכדורים" (ש' 4). לשאלת החוקר, משה אמר לה שהיא בת 43 או בת 45 (ש' 6). עוד הוסיפה שרונה מסרה שאינה עובדת מאחר שאף אחד לא לוקח אותה לעבודה בגלל שהייתה בכלא ולקחו לה את כל התעודות ואין לה חשבון בנק (ש' 8). הנ"ל הוסיפה שבדרך כלל היו מתקשרות בטלפון או שהייתה נפגשת איתה בבית, ושפעם אחת הגיעה לביתה לבקש ממנה 250 שקל מאחר לא השאיר לה כסף ואז הנ"ל אמרה לה שתבוא והן יעשו קניות. לעניין ההיריון, מסרה שיום אחד הגיעה לביתו של משה (המתלונן) שסיפר לה שרונה בהיריון (ש' 18), הנ"ל שמחה מאד מאחר שמאז שהילד שלו נפטר "הוא מאד רצה ילד" (ש' 18). עוד הוסיפה שכל פעם הייתה באה ושואלת את המשיבה באיזה חודש היא מאחר שהנ"ל לא ראתה בטן, והמשיבה השיבה חודש שני, שלישי וכל עברה חצי שנה ואין בטן ואז הנ"ל שאלה את המשיבה "שרונה את באמת בהיריון? אין בטן?...בחוודש אוקטובר 2021, אולי קצת לפני, הגעתי בהפתעה, עליתי למעלה, והיא הייתה עם המחשב, היא קמה אליי ראיתי קצת בליטה בבטן, ונגעתי לה בבטן. הרגשתי כמו ניירות וסלוטייפ בבטן כשנגעתי. היא נבהלה והעיפה לי את היד. שאלתי אותה מה זה, היא אמרה לי "שזו חגורת בטן בגלל שאני בהיריון ואסור לי להתאמן אז כשאני מתאמנת אני שמה חגורת בטן" (ש' 18). לשאלת החוקר האם סיפרה שאבא שלה נפטר השיבה "היא התקשרה או שלחה לי הודעה וסיפרה שהוא נפטר בקנדה. משה היה בחו"ל אז היא אמרה שהיא חייבת לנסוע ללוויה. אמרתי לה איך תסעי בלי דרכון? אז היא אמרה שסידרו לה ויזה כי זה מצב חריג". אני האמנתי לה. שאלתי אותה מה עם הלידה, והיא אמרה שהיא תלד בקנדה, ושהיא תישאר אצל הבת שלה בקנדה, ועדיף שהתינוק יוולד שם ככה יקבל אזרחות קנדית" (ש' 22). הנ"ל סיפרה למתלונן שהחל לחשוש ואמר שזה לא הגיוני מאחר שאבא שלה בארץ. לשאלת החוקר האם העבירה למשיבה כסף השיבה "

עשרות פעמים. הכל היה בקשר לויזה..... בספטמבר 2021 משה היה צריך לנסוע לחו"ל, לפני שהוא נסע היא ביקשה ממשה ₪ 37,000 ומשה ביקש שאני אביא לה....(ש' 30). בהמשך, היא טענה עוד כמה פעמים 3 או 4 פעמים שצריך עוד כסף לשליח. פעם ביקשה 1000 פעם 2000. אחר כך אמרה שהדרכון הלך לאיבוד וצריך 2000 ₪ לדרכון חדש נתתי לה כל פעם מה שהיא ביקשה (ש' 34).

ח. גניבת הרכוש ומכירת הכלבים

ח (1) הודעת המתלונן מיום 25.4.22 - כעולה מהודעתו "...כשחזר מהארץ ראה המתלונן שארונות הבגדים שלו רוקנו כמעט עד הסוף.....היא לקחה לי 700 דולר שהיו בבית שלי ועוד 500 שקלים. דבר נוסף, כשהייתי בחו"ל הכלבה שלי המליטה 5 גורים ורונה שלחה לי תמונות שלהם, אחרי כמה ימים היא שולחת לי תמונה רק של 3 גורים (ה"ח מפנה למסמך מצורף ח.מ. 3) ואני שואל אותה איפה עוד שניים היא אמרה שהם מתחבאים, שאני חזרתי לארץ גיליתי שיש רק 3 גורים ושניים נעלמו ואני חושד שרונה לקחה אותם למרות שהיא אומרת שהם מתו". מעריך נזק כספי של 110,000 ₪.

ח (2) פרטי מספרי טלפון שרונה רשמה למכירת הגורים של המתלונן מסומו ח.מ. 4 מיום 25.5.22

ח (3) מזכר- התקשרות לאישר הקשר "ניר כלב" מיום 31.5.22 מאת מנולסון חנניה (מסומן 70)- מהמזכר עולה שהיום בנוכחות חוקר מיומן, רפ"ק יניב פיאמנטה, הללו חיפשו במכשיר הטלפון של המשיבה אנשי קשר עפ"י מילות חיפוש "כלב" ומצאו "זאב כלב" לירן כלב", "ליטל כלב" "ניר כלב". רק עם "ניר כלב" הייתה התכתבות. הנ"ל התקשר לאיש הקשר "ניר כלב", למספר הטלפון 050-6382432. לאחר הזדהות, ביקש ממנו לבדוק האם יש במכשירו את מספר הטלפון של המשיבה וניר השיב "אה, כן רשומה לי שרונה פרינץ. רצינו לקנות ממנה כלב אבל בסוף אשתי לא רצתה. טען שמעולם לא פגש בה ולא קנה ממנה בסוף. להלן ההתכתבות כפי שהופיעה במכשיר בתאריך 18.10.22:

שרונה: שולחת לניר 5 תמונות של גורי כלבים.

ניר: זכר?

שרונה: כן. אם אני מזהה נכון.

ניר: אמרנו יורקשייר 2000 ₪

שרונה: כן

ניר: בודק עם אשתי

שרונה: אין בעיה.

אישום 2- חיים וינר

ט (1) הודעת המתלונן חיים וינר מיום 25.5.22 - בהודעה זו מתאר את היכרותו עם המשיבה, כאשר בת דודה שלו ישיבה בכלא בנווה תרצה במשך שלוש שנים, ואמרה לו שיש לה שידוך עבורו. הנ"ל הלך ופגש את המשיבה בכלא מאחורי זכוכית. מספר שבפגישתם המשיבה סיפרה שהיא יושבת על כך שהואשמה כרופאה נוכלת מזויפת. הנ"ל הרגיש שהיא אינו השידוך עבורו. למרות הכל הרגיש שהיא נשמה טובה, אז מדי פעם היה מפקיד לה לקנטינה 100 ₪ ובסך הכל הפקיד לה 500 ₪. עוד הוסיף שלאחר שבת דודה שלו השתחררה מהכלא, המשיך לבקר את שרונה. אולם, מסר שמעולם לא היה מגע פיזי ביניהם. על מנת להשתחרר בשחרור שלישי, עורך הדין של המשיבה טען בפניו שצריך לשלם את הקנס שהוטל עליה במשפט ובמינימום 17,000 ₪. הנ"ל שלם עבורה סכום זה והמשיבה השתחררה, ופעם בשבוע היה מתקשר אליה להגיד לה שבת שלום (ש' 3). עוד הוסיף שלפני כשישה חודשים, המשיבה סיפרה לו שהיא מפחדת לפתוח חשבון בנק מאחר שיעקלו לה את הכסף, ולכן ביקשה ממנו שאת הכסף של הסיוע בשכר דירה שהיא מקבלת להעביר לחשבון, והנ"ל יעביר לה את הכסף. אז כל חודש הנ"ל נפגש איתה לתת לה את הכסף במזומן. (ש' 5). עוד הוסיף שכאשר השתחררה היא הייתה אישה מאד מלאה ופתאום לפני חודשיים וחצי בערך ראה שהיא ממש רזה בצורה משמעותית. המשיבה סיפרה לו שיש לה מחלת בכבד, ושבגלל שהיא רופאה טבעית היא לא מאמינה בכימותרפיה, והיא רק מוכנה לעשות השתלת תאים. אני לא בטוח אם אני אומר את זה נכון. אבל אני חושב שככה קוראים לזה. היא אמרה לי שבארץ הטיפול השתלת תאים לא חוקי, ושתי המקומות היחידים שאפשר לעשות את זה או בלנינגרד, נראה לי ברוסיה והמקום השני בשווייץ (ש' 6). בהמשך, היא סיפרה שזה יעלה בערך 100,000 ₪ בשווייץ... היא אמרה שהם התקשרו ואמרו שאפשר לעשות את הטיפול ב-50,000 ₪. (ש' 7). המשיבה מסרה למתלונן "שהיא אוכלת וזה לא נתפס לה בגוף ושהיא נהיית רזה כל הזמן וכל הזמן עייפה. אני האמנתי לה וריחמתי עליה, ומיוזמתי אמרתי שאני אשלם את ה-50,000 ₪. אני חשבתי שזו מצווה. אני נתתי לה את ה-50,000 ₪ לפני שלושה שבועות בערך פחות או יותר (ש' 8). לפני כשבועיים היא סיפרה לי שהיא חזרה משווייץ, והייתה מאושפזת שם שלושה ימים בשביל הטיפול, שהיא מרגישה טוב יותר ושהצלתי את חייה" (ש' 9). לשאלת החוקר נשאל מה הקשר שלו למשה שמואל והשיב שמשה שמואל סיפר לו שהם היו זוג ושהיא חייבת לו הרבה כסף וביקש שאני אחזיר לו (ש' 12). לשאלת החוקר איך המשיבה הציגה עצמה הנ"ל השיב "היא אמרה שהיא רופאה טבעית" (ש' 21). בנוסף מסר שהעביר לה 10,000 ₪ עבור שכ"ט של העורך דין (ש' 28-29) אך אינו זוכר למי שילם את זה וזוכר שזה היה בהעברה בנקאית. לגבי הקנס של 17,000 ₪ "זוכר שהעורך דין אמר לי או ששילמתי לעורך דין עצמו בהעברה בנקאית... (ש' 35). מסר ששרונה אמרה לה סרטן (ש' 56-57), ושזו הסיבה שהיא רזה (ש' 61) מסר שאמרה שיש לה סרטן בכבד (ש' 63). עוד מסר שהמשיבה אמרה לו " שאם היא הולכת למות אז היא מקווה שהעולם הבא זה טוב יותר מהעולם הזה, ושם היא תמות היא תמות..." (ש' 69). מהודעתו עולה שהוא לא מקבל משכורת" רק 1200 ₪ כגבאי בבית כנסת... " שהוריו היו עוזרים לו ב-500 דולר בחודש וכשאביו נפטר אז אמא שלו העלתה לו את הסיוע ל-2000 ₪ וגם שילמה את השכירות שלו (ש' 45) ושהוא מקבל ביטוח לאומי 2000 ₪ (ש' 49). עוד מסר שאם היה יודע שהמשיבה לא חולה לא היה משלם לה את ה-50,000 ₪ (ש' 71,73-70)

ט (2) הודעת המתלונן, חיים וינר מיום 31.5.22 (מסומן 31)- להודעה זו צורף תדפיס העו"ש של המתלונן (סומן ח.מ. 1-2 31.5.22) בתאריך 10.3 ישנה משיכה כספית בסך 28,000 ₪. בתאריך 12.4 ישנה משיכת כספים בסך 23,000 ₪. עוד מסר בהודעתו "עכשיו שאני יודע את האמת בוודאי שאני מתחרט. זה כסף שאני צריך אותו בשבילי" (ש' 15).

ט (3) תדפיס חשבון בנק חיים וינר מצורף להודעתו מיום 31.5.22 (מסומן ח.מ. 1-2) - מהתדפיס עולה ההעברות הכספיות בסך 28,000 ₪ ובסך 23,000 ש"ח הכל מצטבר ל-50,000 ₪.

אישום שלישי- ניסיון לקבלת מסמכים מזהים ממשרד הפנים

י (1) הודעת אלונה כהן שרואני מיום 30.5.22 - מהודעתה עולה שהנ"ל באה למסור תלונה על הגב' שרונה פרינץ שניסתה להוציא תעודת זהות ודרכון ע"ש אחותה רונה פרינץ (ש' 1). הנ"ל משמשת כראש צוות דרכונים וביומטריים במשרד הפנים משך 6 שנים בתפקיד הזה וסך הכל 28 שנים במשרד הפנים. בחקירתה נתבקשה לספר על היכרותה עם המשיבה והשיבה שבתאריך 16.2.2021 הגיעה למשרדנו בירושלים ברחוב שלומציון המלכה אישה שהזדהתה בשם רונה פרינץ. היא הזדהתה בעזרת צילום דרכון בריטי מספר 498575982 בשחור לבן ומסרה צילום של מסמך זה שסומן **ח.מ. 30.5.2022(2)**. הנ"ל מסרה שהמשיבה טענה שהיא מתגוררת בישראל מזה כ-8 שנים וברצונה להנפיק תעודת זהות ודרכון ישראליים. הנ"ל מסרה שעפ"י התקנות עשו לה תשאול מעמיק וביקשו הוכחות לטענתה שהיא בארץ ושהיא אכן רונה פרינץ כדוגמת תיעוד מטיפול רפואי מתקופת שהותה כאן, כרטיסי כניסה וכניסה לארץ וכד' ומסרה שמאחר ולא היו ברשותה הוכחות הלכה. (ש' 1-13). בתאריך 16.6.2021, המשיבה חזרה למשרד הפנים בכתובת הנ"ל שוב, הפעם בפני הפקידה תמר עם צילום דרכון בריטי בשחור לבן, אך הפעם בעל מספר 7712083 אך עם אותם פרטים של הדרכון הקודם. בנוסף היא הביאה איתה צילום של חותמת כניסה במעבר הירדן בעמוד הדרכון. כמו כן היא הגיעה עם כיסוי ראש כמו של אישה נשואה ומוסרת צילום של מסמכים אלו שסומנו **ח.מ. (3) 30.5.22 ו.ח.מ. (4) 30.5.22** בתשאול הפעם טענה שהיא רווקה וכששאלו אותה לגבי הכיסוי ראש חתמה והצהירה שהיא רווקה. כששאלו אותה לגבי מסמכים נוספים היא אמרה שלא הביאה ולכן הלכה (ש' 14-16). עוד עולה מהודעתה שהנ"ל זימנה את המשיבה אישית לראיון אצלה ובתשאול שערכה לה עלו סתירות רבות בין מה שטענה לבין מה שעלה אצלם. לשאלת החוקר הסתירות שעלו היו שלטענת המשיבה הצהירה שאף פעם לא הוציאה דרכון, אך על פי החוק הישראלי לא יכול לצאת מהארץ ללא דרכון ישראלי (ש' 22). בנוסף הצהירה שאין לה שום קשר עם משפחתה כך שלא יכלנו לאמת את הטענה שלה. המשיבה גם לא הגישה שום מסמך המאמת את טענותיה (ש' 22). עוד מסרה שקיבלה אותה לאחר התלונה שלה במבקר המדינה. ומסרה צילומי חוזי שכירות שהמשיבה מסרה בצירוף חשבונות חשמל של משכיר הדירה משנת 2013 **(סומן ח.מ. (11) 30.5.22)**.

י (2) אסמכתא לכך שהמשיבה ביקרה בתאריך 16.2.2021 בפני הפקידה אורטל בן הרוש מסומן בפתקית 1- ראה את הפרטים המתועדים באסמכתא.

י (3) אסמכתא לכך שהמשיבה ביקרה בתאריך 16.6.2021 בפני הפקידה תמר הנדי מסומן בפתקית צהובה 1- ראה הפרטים המתועדים באסמכתא.

י (4) צילום דו"ח התשאול ותצהיר מצב האישי סומנו ח.מ. (7) 30.5.22 ו.ח.מ. (8) 30.5.22

י (5) פנייה למשרד מבקר המדינה מיום 14.7.21 (מסומן ח.מ. 5, צורף להודעת אלונה כהן שרואני וסומן

בפתקית צהובה (4)- בפנייה זו המשיבה מזדהה כרונה פרינץ , רווקה שמבקשת תעודת זהות ראשונה בישראל. הנ"ל מציינת כי נולדה בירושלים בתאריך 8.12.77, ומאחר שהתגוררה באנגליה לא הוציאה תעודת זהות ישראלית וצירפה לבקשתה צילום דרכון וצילום תאריך כניסה לארץ. עוד הוסיפה שטורטרה על ידי משרד הפנים ובשל כך איבדה את הדרכון וצירפה מסמכים נוספים.

י (6) בקשה לקבלת תעודת זהות מיום 25.5.2015 (מסומן ח.מ 9 30.5.22)

י (7) תעודת זהות שרונה פרינץ (מסומן ח.מ 10 30.5.22)

י (8) פלט כניסות ויציאות של שרונה פרינץ (מסומן 30)- מהרשומה אין תיעוד לכניסה או יציאה משנת 2013.

י (9) פלט כניסות ויציאות רונה פרינץ (מסומן 49)- מהרשומה עולה שרונה לא הייתה בארץ משנת 1995.

י (10) צילום מסמך מקורי שנמצא בתוך קייס הטלפון שנמצא על המשיבה (מסומן 33)- מהמסמך הנ"ל עולה שהמשיבה סידרה לעצמה מבחינה כרונולוגית מה עשתה . המסמך הנ"ל נמצא בבית המשיבה עם הפרטים שרשמה לתלונת מבקר המדינה.

י (11) מכתב המתאר את פנייתה של המשיבה למשרד מבקר המדינה בעניין תלונתה להנפקת ת"ז ע"ש רונה פרינץ (מסומן 58)- מכתב זה נמצא כעולה מחומר החקירה בביתה של המשיבה. במכתב זה חוזרת על השתלשלות העניינים ועל הגשת מכתבה למשרד מבקר המדינה.

אישום רביעי - שימוש בכרטיס חיוב ללא הרשאה

יא (1) הודעת המתלוננת יוליה סמננקו מיום 25.5.22- מהודעתה עולה שיש לה סלון יופי ברחוב ינאי בירושלים. הגיעה למקום אישה בשם שרונה כלקוחה, שכנה של המקום, שגרה ממול הסלון. עוד מספרת שהמשיבה הייתה נכנסת מדי פעם לשתות קפה ושדיברו והתחברו. עוד מסרה שהמשיבה עזרה לה באיזשהו עניין אישי עם חברת ליזר. כמו כן, שהמשיבה הייתה עושה אצלה ציפורניים ובאחת הפעמים היא אמרה לה , באפריל 2022 שהיא צריכה לשלם משהו דחוף עם כרטיס האשראי. המתלוננת שהייתה עסוקה באותו רגע נתנה לה את כרטיס האשראי שלה ולא ראתה מה המשיבה עושה עם זה. המתלוננת ציינה שבאותו רגע שהיא שילמה את הסכום באשראי היא נתנה לה את הכסף במזומן. לאחר כשלושה ימים הבחינה שבוצע באותו כרטיס חיוב שלא ביצעה....העסקה הזו הייתה בסכום של ₪ 950 שפוצלה לחמישה תשלומים בבית עסק בשם "ייעוץ והכוונה זריה" ב7.4.22. כששאלתי את שרונה על התשלום הזה ואמרתי לה שהוא לא שלי אז היא אמרה לי לתת לה לבדוק והסבירה לי שכנראה היה טעות כלשהי שאותו בית עסק ניסה לחייב את האשראי שלה ושלא הצליח אז חייבו את האשראי שלי. אבל אני לא האמנתי לה וגם ראיתי שהחיוב הראשון שהיא עשתה שאני נתתי לעשות לא היה בכלל באותו בית עסק- אז לאותו בית עסק את פרטי האשראי שלי מעסקה קודמת. מרגע זה פשוט הפסקתי להאמין לה ולא אמרתי לה יותר דבר וישר ביטלתי את הכרטיס. אחרי בערך שבוע שרונה הגיעה אליי למקום והחזירה לי את הכסף 950 ₪ במזומן (ש' 2).

יא (2) מזכר מאת בראשי גלי מיום 26.5.2022 (מסומן 51) - מהמזכר עולה שבתאריך הנ"ל לאחר חיפוש בביתה של המשיבה נתפס ארנק של המשיבה ובתוכו מסמך בכתב ידה, אותו הנ"ל צילמה וסימנה ג.ב 1 26.5.22 והבחינה שבתחתית העמוד רשומה פרטים של יוליה סממנקו (באנגלית), ת"ז 32736133 ומספר אשראי 943, 04/27, 5326-1053-0579-8913. עוד עולה מהמזכר שבשיחה עם המתלוננת יוליה טענה שהכרטיס אשר נעשה בו שימוש ללא רשותה מסתיים ב8913 של מאסטרקארד.

יא (3) מזכר מאת בראשי גלי מיום 26.5.22 - השלמה מול העדה יוליה סממנקו (מסומן 52) - מהמזכר עולה שהנ"ל יצרה קשר עם המתלוננת יוליה להשלמת מספר פרטים בעדותה, ומבדיקתה עלה שארבע ספרות של כרטיס האשראי של המתלוננת שהינו מאסטרקארד הוא 8913. מספר ת"ז של המתלוננת הינו 32736133.

אישום 5 - התחזות כאדם אחר לצורך השכרת דירה

יב (1) הודעת המתלונן גדעון סיבוני מיום 26.5.22 - מהודעתו עלה שהמתלונן הינו בעלים של בניין משרדים ודירות להשכרה ברחוב ינאי 6 משך שנה וחצי. מסר שביום 1.3.22 חתם על חוזה עם אישה שהגיע למקום פיזית עם ידיד שלה בשם אורי ברמן. האישה הזדהתה בשם רונה, ביקשה לשכור את הדירה למשך שנה. עשו חוזה למשך שלושה חודשים בו היא חתמה בשם "רונה פרינץ ת"ז 034200436 (ש' 1). עוד עולה מהודעתו שאינו זוכר שהיא הראתה לו תעודת זהות, ושבמעמד החתימה היא נתנה לו 3,400 ₪ במזומן על שכר דירה שוטף ונתנה לו עוד שיק ביטחון שבעליו הוא אורי ברמן בסך 6,800 ₪. מהודעתו עולה שלאחר שראה את תוכנית המתחזים באפריל 2022 זיהה שזו האישה שמתגוררת אצלו ושהזדהתה אצלי בשם רונה פרינץ ושאל אותה מה מהות העניין מאחר שאינו מעוניין בדיירת בעייתית, המשיבה אמרה שזה שום דבר וממציאים עליה הכל. בכל מקרה סיכמנו שהיא תישאר עד ה-1.8.22 ולאחר מכן תעזוב והיא חתמה ליד התאריך הסופי שחתמנו בחוזה ומסר את העתק החוזה (סומן ג.ב 26.5.22-א), מסר העתק של שיק ביטחון (סומן ג.ב 26.5.22-ב).

אישום שישי - התחזות כרונה מול יוסף דה לוי

יג (1) הודעת המתלונן יוסף דה לוי מיום 26.5.22 - מהודעתו עולה שהכיר את המשיבה בתאריך 20.2.22. הנ"ל מסר שהמשיבה אמרה לו ששמה רונה שרון והיא בת 47 (ש' 1). הנ"ל נפגש עמה בבית קפה והיא סיפרה לו שהיא היתה M.D והייתה עצמאית והיא צריכה כרגע 50,000 ₪ בשביל להתאושש (ש' 2). בהמשך, מסר "דיברנו על הסטרטאפ שהיא תנהל אותו. היא אמרה שהיא יודעת לרפא סרטן וכל התרופות הקונבנציונליות זה בולשיט" (ש' 2). עוד הוסיף, שיש לו הרבה סטרטאפים, ורצה סטרטאפ של הארכת חיים, ויש לו 22 חברות שכולם התחילו כסטארטאפים. הדגיש "שהיא קנתה את אמוני כי היא ידעה על מה היא מדברת והכירה את כל המושגים" (ש' 3). בהמשך, הוסיף שראה היכן היא מתגוררת והחל לחשוף, השניים נפגשו עוד פעמיים בבית קפה והתכתבו ומסר שישלח את צילומי המסך של ההתכתבות. עוד מסר שיש לו מכר שחולה בסרטן מתקדם והוא מיואש מהטיפולים ורצה לנסות לעזור לו, אז אמר לרונה שתבוא לטפל בו. המשיבה התלהבה מזה ואמרה למתלונן שאין לה יכולת להגיע אז המתלונן מתוך רצון טוב, אלא רק כדי שהיא תוכל לנסוע ולחזור וגם כדי שהיא שתרוויח קצת ועל מנת לבחון אותה העביר לה כסף (ש' 6). המשיבה נסעה לפגוש את חגי, אותו מכר, חולה בסרטן, ופגשה שם את יוסי חברו של חגי שבדק אודותיה ואמר למתלונן שהיא יושבה בכלא על הונאה רפואית. המתלונן נבהל וניתק איתה מגע. המשיבה כתבה למתלונן

בוואטסאפ שזו לא היא שישבה בכלא אלא אחותה ששמה שרונה (ש' 10). לשאלת החוקר, השיב שהעביר לה פעם אחת 1000 ₪ ופעם אחת 2000 ₪ וטען שזה לא היה מתוך סחיטה אלא מתוך רצון לעזור כי היא טענה שהיא פשטה את הרגל (ש' 13). לשאלת החוקר כיצד המשיבה טענה שהיא פשטה את הרגל השיב ש"אמרה שהייתה לה חברה שלא הצליחה" (ש' 15). העביר לה את הכסף בהעברה בנקאית לחשבון של ליאור זוהר ואמר שישלח את האסמכתא (ש' 17). עוד השיב לשאלת החוקר האם הזדהתה כרופאה" היא אמרה שהיא M.D שזה דוקטור והיא רופאה. היא מלמלה משהו שאין לה את הרישיון והיא תספר בהמשך. (ש' 19) כשנשאל למה הכוונה במלמלה השיב "אני לא ייחסתי לזה חשיבות כי כבר שמעתי אותה שהיא מבינה בתחום" (ש' 21). לשאלת החוקר, המשיבה לא הציגה בפניו תעודות רופא והוסיף שגם לא ביקש.

יג (2) הודעות וואטסאפ בין המתלונן לבין המשיבה (מסומן ח.מ.1) 26.5.22 - בהודעות וואטסאפ ניתן לראות ששלחה לו צילום של תעודת זהות ע"ש רונה פרינס ואישור העברה שעשה המתלונן לליאור זוהר בסך 2,000 ש"ח. בהודעה מ-10.3.22 מספרת על אחותה שרונה פרינץ שישבה בכלא על אישומים מצויים מהאצבע ושהיא תומכת באחותה למרות שהן לא מדברות ושאותה טיפלה באנשים באופן לא קונבנציונלי, ושהבדיל ממנה שהיא לא רופאה ומעולם לא הציגה עצמה ככזו. בהודעה מיום 6.3.22 המשיבה שואלת את המתלונן האם הכין את ההסכם ביניהם.

הודעות המשיבה:

יד (1) הודעת המשיבה שרונה פרינץ מיום 24.5.22 - מהודעתה עולה שהשתחררה מהכלא לפני שנתיים, ושישבה 7 שנים בכלא. עוד עולה שמתפרנסת מביטוח לאומי ועזרה של מלגם (סיוע של משרד השיכון). מסרה שמלגם מעבירים את הכסף לחשבון בנק הדואר, כאשר היא מציגה תעודת זהות ומקבלת את הכסף (ש' 41), והוסיפה שהפעם האחרונה שקיבלה כסף מביטוח לאומי וממלגם היו לפני חודש (ש' 43), כאשר הסכום שהיא מקבלת יחד הינו בסך 2,600 ₪. מסרה שהיא מטופלת בקופת חולים מכבי. השיבה שעברה ניתוחים כגון ניתוח בקע, ניתוח בריאטרי בקיבה (ש' 63) על מנת להפחית במשקל. השיבה שהטלפון שנתפס עליה בעת מעצרה היום הוא שלה והוא בשימוש משך שנה אולי (ש' 81). מסרה שמאז שהשתחררה מהכלא אינה עובדת (ש' 95) ומתפרנסת מביטוח לאומי ומעזרה מהבת שלה בשם ליאור זוהר (ש' 97) שמשלמת לה על קופת חולים. מסרה שיודעת מהם תנאי השחרור שלה, ובהם שאסור לה לעבוד כרופאה. עוד השיבה לשאלת החוקר האם היה ברור לה שחלק מתנאי השחרור שלה שאסור לה לבצע עבירות של מרמה, זיוף, קבלת דבר במרמה וכל העבירות בגין ישבה בכלא תקופה ארוכה "כן ידעתי" (ש' 109). בהמשך נשאלה על הקשר עם משה שמואל (מתלונן 1), והשיבה שהכירו באתר שניים שהם אחד, שהם נפגשו והוא רצה להתחתן איתה על ההתחלה, ואז היא גילתה שהוא נשוי שאשתו ברחת ממנו אחרי שבוע כי "הוא פסיכופט עם תעודות", מסרה שיש לו נכות של 100% מביטוח לאומי, לקח לה זמן להבין את זה וטענה שהוא שיקר לה כל הזמן שהוא גרוש, ושהיא עזרה לו בתהליך של הגירושין. עוד מסרה שהקשר שלהם היה בערך חצי שנה. לשאלת החוקר השיבה שהמתלונן הנ"ל הזמין אותה לגור אצלו די מהר שהכרנו והוסיפה "הוא רצה להתחתן איתי", "הוא אדם תלתי, הוא מאד צריך עזרה בכל דבר לא היה לנו חשבון בנק משותף. הוא היה יכול להעמיד אותי בדואר לשלם לו תשלומים" (ש' 119). לשאלת החוקר, השיבה שהייתה משלמת את התשלומים באמצעות מזומן בדואר. "הוא היה נותן לי לשלם לכרטיסי טיסה עם האשראי שלו, בתי מלון, קניות. הוא אדם פאסיבי. נתן לי לדבר עם הגרושה שלו" (ש' 121). מאשרת שהלכו לקניות במודיעין וקנו לה בגדים, גם בקניון רמות ושהמתלונן הנ"ל קנה לה ויטימנים וכל מני שטויים לא פעם אחת אלא הרבה פעמים. (ש' 123). עוד הוסיפה שהעביר כסף מזומן לבת שלה בסך 10,000 ₪ בשם ליאור זוהר או חנני וזה היה תמורת דולרים שמסרה לו (ש' 125). כשנשאלה מהיכן היה לה כסף, כאשר אמרה שלפני רגע לא היה לה כסף השיבה "היה לי כסף

של דולרים מלפני המאסר, בשקלים זה היה 30,000 ₪, בערך 10,000 דולר הוא פרט, הוא העביר 10,000 ₪ לבת שלי ועוד סכום שאני לא זוכרת אל תתפוס אותי במילה לדעתי 10,000 ₪ לחיים וינר שהוא חבר שלי (ש' 127). עוד מסרה שהכספים הללו נשמרו במהלך השנים הללו אצל אילן ששון ומסרה שאין לה את הטלפון של אילן ושהיא מקווה שאילן יאשר את גרסתה. עוד מסרה שהיה לה מפתח לדירה של המתלונן הנ"ל (ש' 141). בהמשך, נשאלה מי הוא חיים וינר והשיבה " **ידיד, אין לי חשבון בנק. פשוט אז ...משה שמואל העביר את הכסף לחיים. זה בן אדם שאני מאד מאמינה בו**" (ש' 142) והוסיפה שמכירה " שנים דרך חברה שהייתה לו ויצרה לי איתו קשר. הוא עזר לי בכספים. הוא צדיק ועוזר לאנשים במצוקה" (ש' 144) והוסיפה שעזר לה בכלא וגם עכשיו שאני צריכה כשארין לה כסף, הוא נותן לה כל פעם שהיא צריכה במזומן, כל פעם במקום אחר (ש' 146). מתארת את נוצר הקשר ביניהם (ש' 148). והוסיפה ששילם על העו"ד ועזר לה "**ביום של כסף**" (ש' 150) **ושמדובר בעשרות אלפי שקלים** (ש' 152). ביחס למתלונן שמואל משה, השיבה שלאחר שקיימה איתו יחסי אישות טענה בפניו שהיא בהיריון (ש' 155) ואישרה שאכן הייתה בהיריון (ש' 158) ושהיא בת 58. השיבה שאין לה תיעוד שהייתה בהיריון **ושעשתה בדיקה ביתית** (ש' 162) לשאלת החוקר האם הלכה למוסד רפואי שבדק אותה ויש לה מסמכים רפואיים שמעידים שהייתה בהיריון השיבה "**אני לא הלכתי לעשות בדיקות בשלב ההתחלתי הזה**" (ש' 164). עוד מסרה שידעה שעברה הפלה מאחר שהיא לה דימום וחתיכות של קרישים, אבל לא דיווחה לכלב הזה (המתלונן שמואל משה) על ההפלה (ש' 166). טוענת שההיריון היה מתוך אונס ושהמשיכה להיות איתו כי היא מטומטמת והמצב שלה היה רעוע ולא ראתה שהוא פסיכופת וייחסה את האונס לזה שהוא נדלק עליה (ש' 170). הכחישה ששלחה למתלונן משה שמואל אולטרסאונד (ש' 174). ביחס לטענות שלפיהן טענה כלפיי המתלונן שהיא יכולה לעזור לו להוציא ויזה לארצות הברית ובעצם סחטה ממנו כספים השיבה שהעזרה שלה התבטאה בכתיבת מכתבים לשגרירות ארצות הברית...ושהוא העביר לה רק את הכסף של בדולרים בשקלים ושהמתלונן פורט דולרים לכל השכנים (ש' 188).

יד (2) הודעת המשיבה שרונה פרינץ מיום 26.5.22 - מהודעה זו המשיבה מסרה שהכנסותיה מאז שהשתחררה ממאסרה הם הכנסות מקצבאות ביטוח לאומי בסך של בין 1900-2100 ₪, מלגם שזה סיוע של משרד השיכון בסך 600 ₪, קיבלה מחיים וינר סכום בסך של 50,000 ₪, הבת שלה שעוזרת לה מדי פעם, סכום בסך 10,000 דולר שמשה פרט לה, סכומים שמשה נתן בין 100-300 ₪ לדברים קטנים (ש' 3). לשאלת החוקר, למה חיים וינר הביא לה כסף השיבה "**יש לי בעיה שרצו לכרות לי את כיס המרה, יש לי כבד שומני ורציתי לעשות טיפול בלי שיצטרכו לכרות לי את כיס המרה, זה עולה כסף אז ביקשתי מחיים, ביקשתי 50,000 לצורך זה**" (ש' 5) לשאלת החוקר השיבה שהפרישה מהסכום הזה כסף לדירה ולאוכל כי נתקעה בלי כסף (ש' 6-7). לשאלת החוקר **לא מסרה לחיים שהשתמשה בכסף לשימוש אחר** (ש' 11). לשאלת החוקר, השיבה שלא הציגה עצמה בתור רופאה, אמרה שלמדה רפואה (ש' 15). בהמשך, "**אני לא הצגתי בפני אף אדם לרבות משה שמואל שאני רופאה**" (ש' 15). עוד מסרה שלמדה רפואה סינית, ארומה תרפיה, צמחי מרפא, רפואה קבלית ועשתה הרבה קורסים שקשורים לרפואה טבעית הוליסטית אבל היא לא משתמשת בזה ואין לה צורך בזה כי היא לא עובדת בכלל (ש' 19). עוד הוסיפה שהוסמכה לטיפול בדיקור סיני במחטים לפני בערך כ-10 שנים (ש' 20), **למדה ברידמן** ולמדה אצל עוד מדקרים, למדה דיקור קוסמטי (ש' 22) ועשתה דיקור סיני לאחר שהשתחררה ממאסר לחברים אבל לא תמורת כסף (ש' 24) כשנשאלה לאילו חברים השיבה ליוליה (ש' 26). לעניין התעודות שלה השיבה שאלו נמצאות במשטרה ושלא החזירו לה את מה שתפסו לאחר המעצר שלה לפני מספר שנים (ש' 28). באשר ליוליה, נשאלה האם אמרה לה שהיא מטפלת בדיקור סיני עם תעודה והשיבה "**אני אמרתי לה שאני יודעת לדקר וזהו. כאב לה הגב ועשיתי טיפול וזה עבר לא קיבלתי כסף, על זה וגם לחברה שלה עשיתי...**" (ש' 30). עוד השיבה שלא הייתה תמורה אחרת כספית מיוליה (ש' 32). לעניין **משה שמואל**, מסרה שהיה הסכם בעל פה שהוא ישלם את הרב קו כל חודש... בהמשך מוסיפה שהוא שילם פעם אחת

בעבור מנוי חדר הכושר שלה שעלה 300 ₪ למרות שהבטיח לשלם עבורו באופן קבוע אבל סירב (ש' 39). עוד מסרה שלאחר ההפלה עברה בדיקת דם בקופת חולים מכבי אבל לא זכרה לומר תאריכים ובאיזו קופת חולים במכבי (ש' 41). בנוסף, לשאלת החוקר, השיבה שלא ידעה את מין העובר " **אני לא יודעת כי בחודש השני לא יודעים מה מין העובר** " (ש' 41). הכחישה ששלחה למשה שמואל תמונה של עובר. " **זה תמונה של עובר באופן כללי איך הוא נראה בלי קשר לעובר שלי** " (ש' 41). " **נשלחה לו תמונה סתמית של עובר** " (ש' 43). בענין הפעולות להוצאת הויזה - לשאלת החוקר, השיבה שכתבה מכתב לשגרירות ארצות הברית... מילאה טפסים וזהו, ושהשגרירות לא הגיבה. (ש' 44). בהקשר הזה, לדבריה, מילאה באינטרנט מלא דפים וזהו, זה היה פעמיים. הכחישה שאמרה למשה שיש לה חברה במקסיקו שיכולה לעזור לו ושגבתה ממנו 2000 ₪ בתמורה לכך (ש' 46). לדבריה המתלון לא חיכה לשום ויזה הוא חיכה לדברים אחרים שהוא לא רוצה להגיד אותם (ש' 49). ביחס לדרכון הבריטי - השיבה שהמתלון רצה דרכון מזויף ואמרה לו שראתה באינטרנט שמוכרים משהו כזה ב-20,000 דולר. הכחישה שיש קשר בין העברת 50,000 ₪ לבין הוצאת הדרכון הבריטי וטענה שזה היה פריטה של דולרים (ש' 49). עוד הכחישה ששלחה אותו לתורכיה על מנת לקבל את הדרכון (ש' 59). ביחס לארנק הדיגיטלי, לשאלת החוקר מה הסיפור עם האנק הדיגיטלי שבו גרמה למשה לפתוח ולהעביר כסף דרכו השיבה " כי הוא ביקש ממני להעביר כספים ושיעביר בביטקוין שזה יהיה בטוח . הוא ניצל אותי להעברת כספים וזה בדיוק מה שפחדתי ממנו ובגלל זה אמרתי לו שיעביר לשם " (ש' 61), בהמשך, הוסיפה " **יצרתי קשר עם חברה שמתעסקת בזה והוא היה צריך לדבר מולם** " (ש' 63). בהמשך, הוסיפה " **אני רק תיווכתי בינו לבין חברת הביטקוין בהעברה כי הוא לא מבין שום דבר כי כל דבר טכני או בשפה זרה אני עזרתי לו. אין לי מושג בביטקוין ואין לי חשבון ואין לי ארנק** " (ש' 65). ביחס להוצאת הדרכון - לשאלת החוקר השיבה שאין ברשותה דרכון על שמה (ש' 65) ושלא ניסתה להוציא דרכון ושאינה רשאית לצאת מהארץ. עוד לשאלת החוקר בנוגע לאביה, השיבה שהוא מתגורר בקנדה (ש' 65) ולענין האם הוא בחיים השיבה " **ברגע זה אני לא יודעת** " . בהמשך, הודתה ששיקרה למשה שאביה נפטר כי פחדה ממנו ורצתה שיחשוב שהוא בקנדה ולא ירדוף אותה עם האיומים שלו והאנשים העבריינים שלו (ש' 70) ופחדה שיהרוג אותה בגלל ההפלה (ש' 70). לענין האיומים - לשאלת החוקר מה תגובת להודעות האיומים של אדם ערבי לכאורה ששלחה למשה בו הוא מאיים עליו שאם ידבר איתה שוב הוא ימצא אותו ויגיע עד אינסטנבול השיבה " **אני סיפרתי לאותו אדם שמה מאיים עליי להרוג אותי כי הוא לא מספק לו את השירות שמה רצה והוא שמע את זה ואז הוא התגובה שלו ללא ידיעתי** " (ש' 70), והוסיפה שאינה מכירה את הבן אדם את הזה אלא משה מכיר אותו, ובהמשך אמרה שהיא לא שלחה אותו אבל במסגרת ההתקשרות שמה ביקש ממנה לדבר עם הבן הזה בעניינים אחרים וכנראה שהערבי לא סיפק או איחר או אני לא יודעת מה קרה שם ומשה התעצבן עליה (ש' 74). בנוסף, השיבה שלא שמעה שמישהו איים על שושנה שמואל. לענין שושנה שמואל - הכחישה שקיבלה מאמו של המתלון שושנה שמואל 30,000 ₪ במזומן בזמן שהמתלון בחו"ל ללא ידיעתו והסכמתו (ש' 78) ושכל כסף שקיבלה ממשה או מאמו זה כספים שהוא ביקש לעשות העברות אליו לטורקיה. בהמשך הוסיפה שלא קיבלה מאמו כסף (ש' 79). גניבת הרכוש מביתו - הכחישה שגנבה את הכסף מביתו ואף טענה שבביתו אין אפילו שקל אחד ויש רק צואה של הכלבים שצריך לנקות (ש' 79). מכירת הכלבים - טענה שלמשה יש שני כלבים שהוא משתמש בהם ככלבי רבייה, ובפעם הקודמת שהייתה המלטה חסמו אותו מיד שנייה כי אסור למכור חיות, אז הוא ביקש ממנה לפרסם השמה - זו הייתה הפעם הראשונה. בפעם השנייה, הייתה הפעם שהוא היה בחו"ל, הייתה המלטה נוספת והוא ביקש ממנה לפרסם הודעה לרבות אמר לה איזה נוסח לשים, כאשר טענה שאי אפשר היה למכור אותם עדיין ואמר לה לקחת 3,500 ₪ עבור כל גור והיא פרסמה והצליחה למכור כל אחד ב-1000 ₪. כאשר סך הכל מכרה ב-2000 ₪ והכסף חיכה לו על הדלפק שהוא חזר מחו"ל (ש' 79). בהמשך, השיבה שמכרה את הגורים לאנשים שנראו לה כאנשים טובים והיא ריחמה על הכלבים מאחר שהתנאים בהם החזיק את הכלבים היו התעללות (ש' 79). לא זכרה איך נקראים את האנשים הללו באנשי הקשר שלה. ביחס לתעודת הזהות - השיבה שתעודת הזהות היא על שמה (ש' 81). ושהתעודה

אינה מזויפת, ושאיין לה תעודה מזויפת אחת. כשנשאלה באשר להצגת פרטיה באתר ההיכרויות שבו היא מציגה את עצמה כרונה, בת 40 וכ"רופאה" השיבה "אתה לא ראית משהו שאני פרסמתי, איפה שאני פרסמתי היה כתוב השם שלי עם הגיל שלי ותמונה שלי אני לא זוכרת אם היה תמונה זה משהו מאד ישן" (ש' 81). לעניין חיים וינר-כשנשאלה האם אמרה לחיים וינר שהיא צריכה לעבור השתלת כבד ואינה רוצה לעשות כימותרפיה ויכולה לעשות השתלת תאים בחו"ל בשוויץ ועלות במקור זה 100,000 ₪ השיבה " **אני אמרתי לו שאני צריכה השתלת תאי גזע בכבד וטיפול במקור זה בחו"ל... בשוויץ**" (ש' 132-128), ובהמשך הוסיפה " **אני אמרתי לו שהסכימו לקבל 50,000 ₪ ואת השאר בהמשך**" (ש' 134). עוד הוסיפה שאמרה לחיים שהייתה בשוויץ. אבל עשתה את הטיפול אצל רופא פרטי ואינה רוצה לחשוף את שם הרופא, לא מקובל לעשות את זה בארץ (ש' 136) והוסיפה שאמרה לחיים שהייתה בשוויץ אבל בפועל לא הייתה (ש' 138) הוסיפה שבשבועיים האחרונים היא עשתה טיפול של הזרקת דם מתקדם ושילמה בעבור הטיפול 20,000 ₪ במזומן. (ש' 142). לשאלת החוקר מה תגובתה לכך שחיים אמר שאם זה לא היה לצורך רפואי לא היה מעביר את הכסף השיבה " **אז אני טעיתי. אבל תמיד היה עוזר לי**" (ש' 148). כשנשאלה לגבי אחיותיה שמרה על זכות השתיקה. לגבי חוזה השכירות שחתמה מול גדעון סיבוני- השיבה " **אז עשיתי טעות ועשיתי על שמה**" (ש' 166) ומאשרת שזה חוזה השכירות שנחתם כולל שיק הביטחון שניתן (ש' 170). לשאלת החוקר האם היא מציגה עצמה כרונה השיבה " **יכול להיות שכן לפעמים. אני לא רוצה שידעו**" (ש' 178) ובהמשך הוסיפה, שמזדהה בשם אחותה כי זה דומה לשם שלה (ש' 180). לשאלת החוקר מאיפה התארים שלה מסרבת להכנס לזה (ש' 192) ואומרת שלא למדה בארץ (ש' 194) אלא למדה בארצות הברית (ש' 196). לגבי ההתחזות מול יוסף דה לוי- לשאלת החוקר, האם הציגה עצמה כלפי יוסף כמי שיודעת לרפא אנשים חולי סרטן בכל התרופות הקונבנציונליות השיבה " **כן. אני יודעת לרפא באמצעות טיפולים בלתי קונבנציונליים. יכול להיות שאמרתי לו ואני עשיתי כמה קורסים בנושא הזה ויש לי את הידע. בהמשך, טענה שלמדה רפואה בארצות הברית משך שבע שנים אך לא סיימה את התואר**" (ש' 202). לאחר שהוצג לה מסמך מסומן ח.מ. 1 מתאריך 26.5.22 שלפיו הציגה עצמה כלפי יוסף כרונה פרינץ מאשרת שהזדהתה בשם אחותה (ש' 209). המשיבה מאשרת שהשתמשה בשם אחותה לצורך השכירות והזדהתה כך כלפי יוסי לוי (ש' 211) ומוסיפה שהיא רוצה להביע חרטה על חוזה השכירות שהשתמשה בפרטים של אחותה רונה. כל שאר הזהויות שלי הם זוטות כלפי אנשים שאני לא מכירה ואין אתם שום המשך קשר. אני רוצה להביע חרטה כלפי חיים שאני אמרתי לו שנסעתי לשוויץ וקיבלתי את הטיפול בארץ (ש' 215).

יד (3) הודעת המשיבה רונה פרינץ מיום 30.5.22 - הוצג לה דרכון בריטי שנתפס בעת החיפוש ברחוב ינאי 6 שבו שהתה עד ליום המעצר (המסמך נתפס וסומן א.כ. 1) 29.5.22 ונשאלה מה תגובתה לתמונה שהודבקה שבה רואים אותה ולפרטים שעשתה שימוש בשמה של אחותה שגרה בחו"ל והשיבה " **אני לא יודעת איך זה הגיע אליי**" (ש' 4), בהמשך אמרה שלא ראתה את המסמך הזה אף פעם (ש' 8). לאחר מכן, הוצגה לה התכתבות עם איש קשר "חנה חברה של מרינה מאוקריאנה" בהתכתבות המשיבה שואלת האם היא מכירה מישהו שעושה דרכונים מזויפים. המשיבה מאשרת שמדובר בהתכתבות שלה, שבה מדברת עם האישה על אסירה שיושבת בכלא בשם מרינה, כשמרינה נתנה לה את הטלפון הזה ואמרה לה לשאול אם היא מכירה מישהו שעושה דרכון מזויף (ש' 12). הוצגו לו מספר התכתבויות ממספר הטלפון שלה אך הכחישה שמדובר בהתכתבויות שלה (ש' 42-32). עוד הוצגה בפניה תעודת זהות החשודה כמזויפת על שמה האמיתי עם פרטיה האמיתיים שנתפסה בארנקה והשיבה שלא מדובר בתעודה מזויפת (ש' 44,46).

יד (4) הודעת המשיבה רונה פרינץ מיום 31.5.22 - לעניין הוצאת הדרכון הישראלי טענה שלא הגיעה למשרד הפנים אלא אחותה עשתה זה (ש' 85). בהמשך, כשהחוקר מעמת אותה שבוצע לה תשאול מעמיק בתאריך 21.2.21

לאחר שהזדהתה באמצעות הדרכון הזה ולא היו לה מסמכים שהם ביקשו השיבה "זו לא הייתי אני" (ש' 86). כך גם השיבה לגם האירוע במשרד הפנים מיום 16.6.21 שבו חזרה למשרד הפנים עם צילום דרכון בריטי שחור לבן רק עם מספר שונה והפעם בתשאול טענה שהיא רווקה ושיש לה בן זוג פסיכי השיבה "זה לא הייתי אני" (ש' 89) לגבי הריאיון שהתקיים בחודש נובמבר 2021 במשרד הפנים השיבה "זה לא איתי". כשנשאלה איך ייתכן שאחותה ניגשה למשרד הפנים כאשר היא לא בארץ מעל 20 שנה השיבה "אני לא יודעת" (ש' 96). בהמשך, סירבה לומר מתי פגשה באחותה לאחרונה (ש' 97) ואף ביקשה לשמור על זכות השתיקה (ש' 100).

יד (5) הודעת המשיבה רונה פרינץ מיום 2.6.22 - הוצגה לה התכתבות מהוואטסאפ עם אדם בשם "ניר כלב" בהתכתבות רואים ניסיון שלה ניסיון למכור את הגורים של המתלונן משה שמואל בסך 2000 ₪. לשאלת החוקר האם מכרה את הגורים ללא ידיעתו ולקחה את הכסף אליה, השיבה שמשה ביקשה ממנה ולפי ההתכתבות נראה שלא מכרה את הגורים (ש' 27). בהמשך השיבה שאינה זוכרת למי מכרה את הגורים עוד הוסיפה שמכרה את הגורים מהמלטה האחרונה וקיבלה 2000 ₪ שחיכו לאדון משה שהוא חזר מחו"ל על הדלפק (ש' 31). בהמשך השיבה שהטיפול בשוויץ היה עבור השתלת תאי גזע (ש' 35) שנדרשה לעשות בשביל הכבד מאחר שיש לה בעיה בכבד ובכיס המרה (ש' 38) והוסיפה שיש לה כבד שומני מאד. "הגוף שלי לא מפרק שומנים ומייצר הרבה מאד ציסטות וגידולים בכל מני מקומות בגוף. דבר נוסף יש לי אבנים בכיס מרה....." (ש' 40). לשאלת החוקר, השיבה שאין לה הבחנות רפואיות. "זה טיפול לא מקובל בארץ. בארץ כורתיים איברים. (ש' 42) ושאינו חוקי (ש' 44). הכחישה שהציעה למשה לפתוח את הארנק הדיגיטלי והדריכה אותו. באשר לחיוב בכרטיס שנעשה ללא הרשאתה של יוליה - השיבה שזה שקר היא ידעה על כל הפעולות שעשיתי וטענה שהסכום האחרון שחויב בכרטיס הייתה אי הבנה שנסגרה וטפלה במקום. העניין שולם ואין חובות לא ליוליה ולא לשום גורם.

10. **דין והכרעה**

א. **ראיות לכאורה**

ככלל, המבחן לקיומן של ראיות לכאורה הוא אם בחומר החקירה מצוי פוטנציאל ראייתי אשר יכול ויוביל להוכחת אשמת הנאשם בסוף ההליך [בש"פ 562/18 פלוני נגד מדינת ישראל (4.3.2018)]. על בית המשפט לבחון האם קיים סיכוי סביר שעיבוד הראיות יוביל להרשעת הנאשם במשפט. בית המשפט אינו נדרש, בשלב זה של ההליך, לדון בשאלת משקלן של הראיות או בשאלת מהימנותם של עדים, שכן אלו יידונו במסגרת ההליך העיקרי [(בש"פ 1658/18 בדראן נגד מדינת ישראל (12.3.2018)].

תמצית הראיות פורטה לעיל בהרחבה ואיני רואה לנכון לחזור עליה.

אתחיל **מהאישום הרביעי**, לגבי ב"כ המשיב טען שאין מחלוקת לעניין ראיות לכאורה שבשלב מסוים המשיבה ביצעה חיוב בסך 950 ₪. אולם, כפי שעולה מטיעוניו בדיון שהתקיים לפני המשיבה החזירה למתלוננת יוליה באישום הרביעי את הסכום הנ"ל ואמרה שהיא מצטערת. אם כך, כעולה מטיעוני ב"כ המשיבה אין מחלוקת לגבי הראיות לכאורה באישום זה.

באשר **לאישום הראשון**, באשר להתחזותה של המשיבה בפני המתלון, כפי שעולה מחומרי החקירה, המשיבה הציגה עצמה בפני המתלון, ולא רק בפניו כרונה פרינץ וכרופאה. לעניין זה ראו הודעת המתלון המסומנת בתמצית הראיות **(א(1), ש'1)** ממנה עולה ששאל אותה למה הציגה עצמה בשם זה וכבת 42. עוד ראו הודעת המתלון המסומנת בתמצית הראיות **(א(2), ש'25)**, וכן את כרטיס המתלוננת באתר ההיכריות, מסומן בתמצית הראיות **(א(3), ש'3)**, התרשמתי שהמשיבה אכן התחזתה בפני המתלון כרונה פרינץ שעוסקת ברפואה. באשר למצג השווא שהציגה המשיבה למתלון, משה שמואל לפיו היא בהיריון ממנו, כנלמד מהודעת המתלון **(ב(1), ש'1)** שלפיה הלך עם המשיבה לבדיקת היריון בעיר ראשון לציון, שם עשתה לכאורה בדיקת אולטרסאונד ואמרה לו שתוך שבועיים יגידו אם הכל בסדר ולאחר חודשיים שלחה לו בפלאפון תמונה של העובר ועוד תמונה של אולטרסאונד (ראו לעניין תמונות האולטרסאונד והעובר מסומנות בתמצית הראיות **(ב(4), ש'4)**). עוד לעניין ההיריון ראו בהודעת המתלון שלפיו המשיבה אמרה לו שהינה בחודש השלישי וזאת בהתאם לתמונת העובר ששלחה לו, וכן טענה בפניו שמדובר בבן זכר (ראו הודעת המתלון בתמצית הראיות המסומנת **(ב(3), ש'127)**); ראו גם הודעת המתלון בתמצית הראיות המסומנת **(ב(2), ש'2)** וכן, ראו התכתבויות בין המשיבה למתלון (מסומנת בתמצית הראיות **(ב(5), ש'5)**), מהן עולה שהמשיבה מציינת שהיא בחודש השישי, כאשר הודעה זו היא מיום 30.10.21, עוד הציגה מצג שווא לפיו התינוק בסדר ובסוף טענה בפניו שתלד את ילדו בקנדה. מחומר החקירה, עולה שהמשיב נשאר עם המשיבה מהטעם שהציגה בפניו מצג שווא שלפיו היא בהיריון (ראו לעניין זה הודעת המתלון המסומנת בתמצית הראיות **(ב(6), ש'6)**), כאמור מהודעה זו עולה **"בזה היא ניסתה לתפוס אותי. לפני ההיריון אני סילקתי אותה פעמיים מהחיים שלי ואז, היא סיפרה לי על ההיריון, היא ראתה ששמחתי והיא המשיכה עם הסיפור הזה. רק בגלל זה השארתי אותה אצלי בבית"** (ש' 36). ובהמשך, **"למרות שאני נכה נפשית. אני לא טיפס ואני מכיר את עצמי לפני שאני נקשר כדי שלא אפגע. היא ידעה זאת ולכן היא סיפרה את סיפור ההיריון כדי שלא אפרד ממנה. היא ידעה כמה חשוב לי ילד, בגלל הילד שנפטר לי"**. (ש' 41). כמו כן ראו את הודעת **שושנה שמואל** מסומנת **(1)** בתמצית הראיות שיום אחד שביקרה את המשיבה בהפתעה ונגעה בבטנה הרגישה ניירות וסלוטייפ והמשיבה אמרה לה שמדובר בחגורת בטן (ש' 18) גרסת המשיבה (ראו בתמצית הראיות, מסומנת **יד(1)**), אינה עולה בקנה אחד עם גרסת המתלון שלפיה עשתה בדיקה ביתית וכך גילתה שהיא בהיריון (ש' 162), ושלא עשתה בדיקות בשלב ההתחלתי (ש' 146). עוד עולה שהכחישה ששלחה למתלון צילומי אולטרסאונד (ש' 174), וזאת בניגוד לעולה מחומר החקירה. בהמשך, מהודעתה המסומנת בתמצית הראיות **(יד(2), ש'2)** מסרה שלא ידעה את מין העובר שכן בחודש השני לא יודעים את מין העובר (ש' 41) וזאת בניגוד לעולה מההתכתבות בין השניים שבו היא מציינת שהיא בחודש שישי ומין העובר הוא זכר. בנוסף, בנוגע לצילומי האולטרסאונד טענה שמדובר בתמונה של עובר כללי איך הוא נראה בלי קשר לעובר שלה (ש' 41) וששלחה לו תמונה סתמית של העובר (ש' 43). גרסתה שלפיה הייתה בהיריון אינה עולה בקנה אחד עם הממצאים הרפואיים המתועדים במזכר המסומן בתמצית הראיות **(7)** ועם המסמכים הרפואיים שצורפו לתיק החקירה. כעולה מהמסמכים הרפואיים והמזכר הנ"ל, לא קיים תיעוד או מסמך המאשר שהמשיבה הייתה בהיריון או ביצעה בדיקה או התייעצות אצל רופא נשים המאשר שאכן הייתה בהיריון או עברה הפלה. עם זאת, מגרסת המשיבה, (ראו בתמצית הראיות הודעתה המסומנת **יד(2), ש'2)** שטענה שלאחר ההפלה עברה בדיקת דם במכבי אולם לא זוכרת תאריכים והיכן. אולם, לא נמצא תיעוד המצביע על בדיקה שכזו והמשיבה לא הצביעה על סוג הבדיקה שעברה לרבות המועד ומיקום הבדיקה. באשר למצג השווא הנ"ל התרשמתי שהנ"ל הציגה בפני המשיב מצג שווא שלפיו היא בהיריון שכלל לא הייתה בהיריון, כאשר לא בחלה באמצעים ושלחה לו תמונות אולטרסאונד, טענה בפניו שיש לו בן זכר וניצלה את מצבו ביועין שבנו נפטר על מנת להשאירו במערכת יחסים איתה. באשר להוצאת ויזה לארצות הברית, כעולה מהודעת המתלון (ראו בתמצית הראיות מסומן **ג(1), ש'1)** ומהודעתו מיום **23.5.22** (ש' 45), לאחר שהמתלון סיפר למשיבה שמעוניין לבקר את חברו בארצות הברית ונתקל בקשיים, זו הציעה בפניו שיעביר לה סכום בסך 2000 ₪ על מנת שיעביר לחברה שלה במקסיקו שתדאג להוצאת הויזה עבורו.

המשיב שהאמין למשיבה העביר את הסכום הנ"ל. אולם, המשיבה תירצה את העובדה שהוויזה לא התקבלה בכך שמי שאחראי להעברת הוויזה נעלם ובהמשך טענה בפניו שהשליח עשה תאונה ומת. לאחר מכן, הציעה לו להוציא דרכון בריטי ובתמורה לכך דרשה להעביר 50,000 ₪ שישולמו באופן הבא: 10,000 ₪ במזומן, 10,000 ₪ לביתה ליאור זוהר, 30,000 ₪ לחיים וינר. כעולה מחומר החקירה, ניתן לראות שאכן בוצעו ההעברות הללו (ראו **ג (2)**-צילום ההעברה לחשבון חיים וינר; **ג (3)** צילום ההעברה לחשבונה של ליאור זוהר בסך 10,000 ₪ ; **ג (4)** - מסמך 20, מדובר במזכר תיעוד בדיקת חשבוניות של המתלון, מהמזכר כאמור מתמצית הראיות עולה שבתאריכים 12.8.2021 המתלון העביר את הסכומים כמפורט ב**(ג (2)** לחיים וינר וב **(ג (3)** לליאור זוהר). גם חיים וינר בהודעתו (מסומנת בתמצית הראיות **ט (1)**) מאשר שקיבל כסף ממשה שמואל בסך 30,000 ₪ . מגרסת המשיבה (**יד (1)**) אישרה שהמתלון, משה שמואל העביר לחיים וינר כסף (ש' 142) ושהיה מדובר ב-10,000 ₪ (ש' 127) וגם העביר לביתה ליאור זוהר, אך בגרסתה טוענת שהמתלון פרט לה את הדולרים לשקלים והעביר כספים לגורמים אחרים - גרסה שנשמעת מופרכת. לטענתה, הסיוע בהוצאת הוויזה התבטא בכתיבת מכתבים שכתבה לשגרירות ובמילוי טפסים (ראו הודעתה **יד (1)**). בסיכומי של דבר, עולה מחומר החקירה כי המשיבה אכן הציגה לכאורה מצג שווא לפיו תסייע למשיב להוציא ויזה לארצות הברית ומשזה לא צלח, החליטה על תוכנית אחרת והיא הוצאת דרכון בריטי ולשם כך הורתה לו להעביר כספים כפי שפורטו לעיל, גרסתה שהכספים הועברו לצורך פריטת דולרים נשמעת תמוהה ואין תימוכין לגרסתה. כך גם עולה כי המשיבה הציגה לכאורה מצג שווא שלפיו על המשיב לנסוע לטורקיה וזאת על מנת לקבל את הדרכון הבריטי שלו וזאת כפי שעולה מהודעת המתלון בתמצית הראיות (**מסומנת ד (1)**, **ש' 113**). עוד עולה מחומר החקירה כי המשיבה ניסתה לכאורה לקבל כספים במרמה כאשר שכנעה את המשיב לפתוח ארנק דיגיטלי, וזאת לאחר שראתה שהמתלון ביקש לקבל ממנה הסברים מדוע טרם קיבל את הדרכון וטען בפניה שהכל נראה לו לא הגיוני, או אז גמלה בליבה ההחלטה לחלוב ממנו כספים נוספים וזאת לכאורה באמצעות שיטה בטוחה של העברת כספים לתוך ארנק דיגיטלי, בעניין זה ראו הודעת המתלון המסומנת **ה (1)** בתמצית הראיות, וכן הודעת המתלון המסומנת **ה (2)** ממנה נלמד שמי שהנחה אותו כיצד לפתוח ומהן הוראות הפתיחה הייתה המשיבה, ושענבל (נציגת חברת האנק הדיגיטלי) שלחה לו את כל הפרטים והקודים והוא שלח אותם למשיבה (ש' 55). בנוסף, ראו התכתבויות בוואטסאפ בין המשיבה למתלון, מסומנות **ה (3)** בתמצית הראיות, מהן נלמד שהמשיבה יוזמת פעולות אקטיביות ואומרת למתלון שיתן להן הרשאה שהוא מסכים שהיא תעביר בשמו, וכן אומרת לו להתקשר לענבל (נציגת הארנק הדיגיטלי), וכן שיאשר לה לעשות את ההעברה וכדאי להתקדם וחבל על הזמן. גרסת המשיבה שלפיה היא רק תיווכה בינו לבין החברה בהעברה כי הוא לא מבין והיא עזרה לו (ראו הודעתה שמסומנת **יד (2)**, **ש' 65**) אינה עולה בקנה אחד עם הודעת ענבל מיטלמן (מסומנת **ה (5)** בתמצית הראיות) שלפיה המשיבה פנתה אליה בתאריך 28.10.21 ורצתה לקבל את התמורה של משה שמואל. כמו כן, ציינה שהמתלון נתן למשיבה יפוי כוח לבצע במקומו פעולות והפנתה להודעות וואטסאפ. עוד עולה מחומר החקירה שבתמליל השיחות של המתלון עם ענבל, פקידת החברה (ראו מזכר המסומן **ה (6)** בתמצית הראיות) המתלון אומר לענבל שאינו מבין דבר בנושא ומייפה את כוחה של המשיבה, וכי ענבל פונה למתלון לקבל את אישורו לביצוע פעולות שהמשיבה מבקשת לבצע, ובהמשך אומרת למתלון שהמשיבה ביקשה את כתובת הארנק ושהדריכה אותה כיצד להוציא. באשר לאיומים, כפי שעולה מהדיסק **ו (1)** בתמצית הראיות; הודעת המתלון, מסומנת **ו (2)** שלפיה המתלון מציין שהודעה נאמר לו שאם יפנה למשיבה או ישלח לה הודעה זה הסוף שלו, כאשר טען שהמשיבה שלחה לו את ההודעה, והאדם שאיים עליו היה בעל מבטא ערבי (ש' 127); עוד עולה מגרסת **סבירנה זוהר** (מסומנת **ו (3)** בתמצית הראיות) "**שבמהלך הפגישה משה השמיע לי הודעות קוליות מנייד שלו שבהן היה איום, תוכן ההודעה למיטב " שיהרוג אותו" איומים קשים....הדובר בהודעה של האיומים היה לו מבט ערבי והוא גם במהלך ההודעה ...אמר שהוא ממשפחת ג'רושי או מגוריש אני לא כל זוכרת את הפרטים**" (ש' 9); כמו כן מהודעת **שושנה שמואל** (מסומנת **ו (4)** בתמצית הראיות), שלפיה "**התקשר אליי איזה ערבי ורצה את הטלפון של**

משה ואמר לי שמשה בטורקיה ולא עונה, ואמר לי שהוא ירצח אותו (ש' 40). בהמשך, הוסיפה, **"עם שנייה התקשר אליי הערבי ואמר במילים האלה "תפסנו את מי שמזייף את הדרכונים, אנחנו ליד המשטרה, תבואי איתנו"**. אני לא הסכמתי לבוא. הוא אמר שאם אני לא אבוא אנחנו נבוא אלייך. אני רעדתי מפחד, נעלתי את כל הדלתות ולא ישנתי כל הלילה מפחד. הגם שלא ניתן להוכיח שהמשיבה היא זו ששלחה את המאיים, גרסתה אינה מתיישבת עם חומר החקירה, כעולה מהודעתה (המסומנת **יד 2**) בתמצית הראיות) שלפיה לא שלחה את המאיים לאיים בשמה (ש' 70-78) ורק סיפרה למאיים שהמתלון מאיים להרוג אותה ותגובתו הייתה ללא ידיעתה נשמעת מופרכת בהינתן שהיא זו ששלחה למשיב את הודעות האיומים. באשר למכירת הכלבים, כעולה מהודעת המתלון, מסומנת **ח 1**) בתמצית הראיות כלבתו המליטה 5 גורים והמשיבה שלחה לו תמונות שלהם ולאחר כמה ימים שולחת תמונה רק של 3 גורים כאשר אומרת לו ששניים מתחבאים ורק כשחזר לארץ גילה שיש 3 גורים וששניים נעלמו והוא חושד שהמשיבה לקחה אותם למרות שהיא אומרת שהם מתו. בעניין זה לא הפנה לתכתובת וואטסאפ שבה המשיבה אומרת לו שהם מתו. אולם, כעולה מתכתובת הודעת וואטסאפ בה המשיבה אומרת למתלון **"שמתי את הגורים להשתף בשמש כי נעים בחוץ, ויתרתי והם נעלמו..."** (הודעה מיום 29.10.22 בשעה 13:36) אינה עולה בקנה אחד עם גרסת המשיבה בעניין זה (ראו הודעתה מסומנת **יד 2**) בתמצית הראיות) שלפיה מכרה את הגורים בהתאם לבקשתו של המתלון שאף ניסח לה את המודעה שיש לשים והיא מכרה גור כלבים תמורת 1000 ₪ ובסך הכל תמורת 2000 ₪ שחיכו למתלון שחזר מחו"ל על הדלפק, ושמכרה אותם לאנשים שנראים לה טובים, אולם לא זכרה איך נקראים האנשים הללו בשמות אנשי הקשר שלה. כאשר בהודעתה המסומנת **יד 5**) חזרה על גרסתה וכאשר הוצגה לה ההתכתבות עם "ניר כלב" בו ניסתה למכור את הכלבים טענה שהעסקה לא יצאה לפועל אבל שבסופו של דבר מכרה את הכלבים. בנוסף לכך, ראו מסמך המסומן **ח 2**) ובו פרטי מספרי טלפון שהמשיבה רשמה למכירת גורי המתלון וכן מזכר המסומן **ח 3**) בתמצית הראיות, שהינו מזכר עולה כאמור התקשרות ל"ניר כלב" שאישר שרצה לקנות מהמשיבה כלב אבל בסוף אשתו לא רצתה, וכן מופיעה ההתכתבות עם "ניר כלב". מכל האמור לעיל, אכן המשיבה אישרה שמכרה את הגורים אולם כעולה מהודעת המתלון הגורים נמכרו ללא ידיעתו והסכמתו ואף לא קיבל את התמורה של מכירתם.

מכל האמור לעיל, סבורני כי באישום הראשון, שבו מיוחסים למשיבה מעשי התחזות כמפורט בכתב האישום, מצגי שווא של היריון, מצגי שווא להוצאת ויזה לארצות הברית ובהמשך דרכון בריטי שתמורתם קיבלה מהמשיב כספים רבים על ידי העברתם לגורמים שונים כפי שעולה מחומר החקירה, איומים, מכירת גורי הכלבים, ניסיון לקבל כספים במרמה דרך פתיחת הארנק הדיגיטלי קיימות ראיות לכאורה ברף הגבוה.

באשר **לאישום השני** המתייחס לחיים וינר, אף פה סבורני שקיימות ראיות לכאורה ברף הגבוה, זאת לאחר שעיינתי בחומרי החקירה עולה שהמשיבה ניצלה את תמימותו של המתלון באישום זה כדי לקבל ממנו כספים במרמה בתואנה שהיא חולת סרטן שעומדת למות, וכך "סחטה" ממנו 50,000 ₪. כך, למשל, עולה מהודעת המתלון המסומנת **ט 1**) בתמצית הראיות, שהמשיבה סיפרה לו שיש לה מחלה בכבד ואינה מאמינה בכימותרפיה ומוכנה לעשות השתלת תאים, והוסיף שאמרה לו שבארץ הטיפול אינו חוקי ושני המקומות שניתן לעשות את זה הם ברוסיה או בשווייץ (ש' 6). תחילה מסרה לו שהטיפול יעלה 100,000 ₪ ואחר כך מסרה לו שאפשר לעשות את הטיפול ב-50,000 ₪. המתלון מסר שהאמין לה וריחם עליה ומיוזמתו נתן לה את ה-50,000 ₪ לאחר שאמרה לו **"שאם היא הולכת למות אז היא מקווה שהעולם הבא יהיה טוב יותר מהעולם הזה.. ושאם היא תמות, היא תמות..."** (ש' 69). כאשר אין מדובר במחלת כבד רגילה, אלא בסרטן בכבד (ש' 63). המתלון שהאמין לה לאור העובדה שכאשר הכיר אותה הייתה מלאה ולפתע

רזתה וסיפרה לו שהיא אוכלת אבל האוכל לא נתפס לה בגוף ושהיא נהיית רזה וכל הזמן עייפה חשב שזו מצווה לסייע לה. ועוד הוסיף שהמשיבה אמרה לו שהייתה מאושפזת בשוויץ שלושה ימים בשביל הטיפול ושהיא מרגישה טוב יותר ושהוא הציל את חייה. להודעתו השנייה המסומנת **ט (2)** בתמצית הראיות צירף המתלונן את תדפיס העו"ש המסומן **ט (3)** בתמצית הראיות, ממנו עולה שהמתלונן העביר למשיבה שתי ההעברות כספיות שסכומם מצטבר לכדי 50,000 ₪. עוד עולה מהודעתו **ט (1)** שאם היה יודע שהמשיבה לא חולה לא היה משלם לה את הכסף (ש' 73-70), ומהודעתו **ט (2)** שהוא מתחרט שהעביר לה כי זה כסף שהוא צריך. מהודעת המשיבה המסומנת **יד (2)** בתמצית הראיות אישרה המשיבה שאמרה למתלונן שצריכה השתלת תאי גזע בכבד שמתקיים בשוויץ, ושאמרה לחיים שהייתה בשוויץ אבל עשתה את הטיפול בארץ (ש' 136), וששבועיים האחרונים עשתה טיפול של הזרקת דם מתקדם, למרות שבמסמכים הרפואיים אין תיעוד לכך ואף המשיבה לא המציאה תיעוד לכך. ובהקשר לאישום זה, טענה "**אז אני טעיתי . אבל תמיד היה עוזר לי**" (ש' 148). בהמשך, הביעה חרטה כלפי חיים שאמרה לו שנסעה לשוויץ וקיבלה את הטיפול בארץ (ש' 215), למרות שכעולה מגרסתה מדובר בטיפול הזרקת תאי דם ולא בטיפול השתלת תאי גזע. לפיכך, גם כאן גרסתה אינה מתיישבת עם חומר הראיות.

באשר ל**אישום השלישי**, סבורני שמתקיימות ראיות לכאורה ברף גבוה. בעניין זה טען ב"כ המשיב שאין חולק על כך שהמשיבה הגיעה למשרד הפנים אולם, הגיעה לכך לצורך טיפול בענייניה האישיים. בעניין זה לאחר שעיינתי ובחנתי את חומר החקירה, הדברים אינם עולים בקנה אחד עם דברי ב"כ המשיב, שכן ככל שהמשיבה באה לטפל בענייניה האישיים לא ברור מדוע בהודעותיה כפי שיובאו להלן אמרה שזו אחותה. בנוסף, ב"כ המשיב לא הבהיר אילו עניינים אישיים מדובר שכן כעולה מכתב האישום מדובר בהתחזות לאדם ושימוש במסמכים מזויפים. אם כן, מטענות ב"כ המשיב ברור שהמשיבה התייצבה במשרד הפנים. כעולה מהודעת אלונה כהן שרואני (להלן : **אלונה**), מסומנת **י (1)** בתמצית הראיות. בהודעתה הנ"ל מפנה שהמשיבה הגיעה למשרד הפנים והזדהתה בשם רונה פרינץ באמצעות דרכון בריטי כמפורט בהודעתה ולצילום הדרכון הבריטי שבאמצעותו הזדהתה שצורף להודעתה וסומן. כמו כן, למשיבה נערך תשאול וביקשו מהמשיבה להמציא אסמכתאות ומאחר שלא היו בידה הלכה. אסמכתא לכך שהמשיבה ביקרה בתאריך 16.2.2021 בפני הפקידה אורטל בן הרוש מסומן **י (2)** בתמצית הראיות. בנוסף, כעולה מהודעת אלונה, המשיבה ביקרה פעם נוספת בתאריך 16.6.22 בפני הפקידה תמר הנדי והציגה את אותו צילום דרכון בריטי שמספרו כמפורט בהודעה והפנתה לצילום הדרכון שצורף להודעה, כשבנוסף הביאה איתה צילום של חותמת הכניסה במעבר הירדן וטענה שזה תאריך הכניסה בו שבה לישראל. אסמכתא לביקורה מיום 16.6.21 מסומן ב **י (3)** בתמצית הראיות. בנוסף המשיבה זומנה לראיון עם אלונה לאחר מכתבה שהגישה למבקר המדינה. בראיון, אלונה ציינה כי עלו סתירות רבות שלפיהן המשיבה הצהירה שאף פעם לא הוציאה דרכון. אולם, הכיצד יכלה לצאת את הארץ ללא דרכון ישראלי (ש' 22). אלונה הפנתה לצילום דו"ח התשאול ותצהיר מצבה האישי שסומן **י (4)** בתמצית הראיות. עוד עולה מחומרי החקירה פנייה למשרד מבקר המדינה שסומנה **י (5)** בתמצית הראיות שבה המשיבה הזדהתה כרונה פרינץ והלינה על השירות במשרד הפנים בירושלים ושסורבה לקבל תעודת זהות. עיינתי בחומרי החקירה הנוספים שצורפו כגון בקשה לקבלת תעודת זהות על ידי המשיבה מתקופת היותה אסירה, מסומנת **י (6)** בתמצית הראיות; תעודת זהות של שרונה פרינץ המסומנת **י (7)** שהמשיבה טענה שהיא אמיתית, מדובר בתעודת זהות שנתפסה בארנקה של המשיבה, ואלונה מציינת שמדובר בתעודת זהות שאינה מזויפת. בהודעת המשיבה המסומנת **יד (4)** בתמצית הראיות מדובר באחותה שעשתה את זה (ש' 85). אולם, עיון בפלט הכניסות והיציאות של אחותה, רונה פרינץ מצביע על כך שרונה לא הייתה בארץ משנת 1995. כמו כן, בחיפוש שנערך על המשיבה, נתפס הפלאפון שלה ובתוכו מסמך שהמשיבה סידרה לעצמה מבחינה כרונולוגית מה עשתה עם הפרטים שרשמה לתלונת מבקר המדינה (ראו לעניין זה צילום המסמך המסומן **י (10)** בתמצית הראיות) וכן ראו **י (11)** בתמצית הראיות, מכתב המתאר את פנייתה של המשיבה למשרד

מבקר המדינה בעניין תלונתה להנפקת ת"ז, ע"ש רונה פרינץ שנמצא בביתה.

באשר **לאישום החמישי**, סבורני כי מתקיימות ראיות ברף גבוה. בעניין זה אפנה להודעת המתלון המסומנת **יב (1)** בתמצית הראיות, לחוזה השכירות שצורף להודעתו, בו המשיבה חתומה על החוזה כרונה פרינץ. עוד אפנה להודעת המשיבה המסומנת **יד (2)** בתמצית הראיות בה אישרה שהזדהתה בשם אחותה לצורך השכירות (ש' 211), והוסיפה שרוצה להביע חרטה על כך שהשתמשה בפרטים של אחותה רונה לצורך חוזה השכירות.

באשר **לאישום השישי**, סבורני כי מתקיימות ברף ראיות גבוה. בעניין זה אפנה להודעת המתלון **יוסף דה לוי**, מסומנת **יג (1)** בתמצית הראיות. מהודעה זו עולה שהמשיבה סיפרה לו שהייתה M.D ושהייתה עצמאית ושהיא צריכה כרגע 50,000 ₪ בשביל להתאושש (ש' 2). בהמשך, דיברו על הסטרטאפ שהיא תנהל אותו, וכעולה מהודעתו **"היא אמרה שהיא יודעת לרפא סרטן וכל התרופות הקונבנציונליות זה בולשיט"** (ש' 2). הדגיש **"שהיא קנתה את אמוני כי היא ידעה על מה היא מדברת והכירה את כל המושגים"** (ש' 3). השיב שהעביר לה פעם אחת 1000 ₪ ופעם אחת 2000 ₪ וטען שזה לא היה מתוך סחיטה אלא מתוך רצון לעזור כי היא טענה שהיא פשטה את הרגל (ש' 13). העביר לה את הכסף בהעברה בנקאית לחשבון של ליאור זוהר ואמר שישלח את האסמכתא (ש' 17). עוד הוסיף שהמשיבה אמרה שהיא M.D שזה דוקטור והיא רופאה. עוד אפנה להודעות וואטסאפ בין המתלון למשיבה, מסומן **יג (2)** בתמצית הראיות, מהודעות אלו ניתן לראות שהמשיבה שלחה לו צילום של תעודת זהות ע"ש רונה פרינץ ואת אישור ההעברה שעשה המתלון לליאור זוהר בסך 2,000 ₪. מהודעת המשיבה המסומנת **יד (2)** בתמצית הראיות, המשיבה אישרה שהזדהתה בפני יוסף בשם אחותה (ש' 209). עוד מסרה שהציגה עצמה בפני יוסף כמי שיודעת לרפא אנשים חולי סרטן **"באמצעות טיפולים בלתי קונבנציונליים. יכול להיות שאמרתי לו ואני עשיתי כמה קורסים בנושא הזה ויש לי את הידע. בהמשך, טענה שלמדה רפואה בארצות הברית משך שבע שנים אך לא סיימה את התואר (ש' 202)**. סבורני, שלאור העובדה שהמשיבה הזדהתה בשם אחותה, העובדה שהמשיב העביר לה כספים, המשיבה שאישרה שהיא יודעת לרפא באמצעות טיפולים לא קונבנציונליים חולי סרטן, העובדה שהמשיבה אישרה שלכאורה למדה רפואה אך לא סיימה את לימודיה, שאף המשיבה הציגה עצמה בפני המתלון כבעלת תואר M.D.

ב. עילת מעצר

ככלל, עבירות רכוש, אינן מקימות עילת מעצר, אך לכלל זה, יוצא מן הכלל, שנקבע בהלכה הפסוקה. נפסק, כי עבירות רכוש המבוצעות בשיטתיות, בתחכום, בהיקף ניכר, תוך התארגנות של מס' עבריינים או תוך שימוש באמצעים מתוחכמים, מקימות עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור (ראו: בש"פ 5431/98 **רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל** (1998)).

דברים אלה יושמו ע"י בית המשפט העליון בשורה ארוכה של החלטות (ראו למשל: בש"פ 4720/15 **בן משה נ' מדינת ישראל**, פסקה 19, (2015); בש"פ 8082/12 **אברהם נ' מדינת ישראל**, פסקה 20, (2012); בש"פ 9703/07 **מדינת ישראל נ' פלוני**, עמ' 11-12, (2007)).

באופן קונקרטי יותר, ועל מנת למקד את המבט במעשים דומים לאלו בהם עסקינן, אפנה לבש"פ 4159/13 **מדינת**

ישראל נ' שלמה טזו (2013) שקבע כי עילת המסוכנות עשויה להתקיים גם במקרים בהם מיוחסות לנאשמים עבירות רכוש בלבד. עוד ראו בש"פ 11136/03 **מדינת ישראל נ' איטח** (25.12.2003) בו נקבע:

"בית משפט זה כבר קבע בעבר כי עילת המסוכנות עשויה להתקיים גם כאשר מיוחסות למשיבים עבירות רכוש בלבד, וזאת כאשר המסוכנות נלמדת מנסיבות ביצוע העבירות הללו, כך כאשר העבירות מבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר, או תוך התארגנות של מספר עבריינים, או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים"

[ראו גם: בש"פ 2396/13 **מדינת ישראל נ' קנרש** (9.4.2013); בש"פ 7423/15 **מדינת ישראל נ' אביב ירמיהו** (12.11.2015)]

בכל הנוגע לעבירות הונאה ומרמה, כבענייננו, נקבע בבש"פ 4684/15 **עאדל פלאח נ' מדינת ישראל** (22.07.2015) כי ניתן להקיש מההלכה הקבועה בבש"פ רוסלן פרנקל לעיל. עוד נקבע שבעבירות תרמית והונאה, עבירות עוקץ, ק"ים חשש ממשי ואינהרנטי שהנאשם יחזור לסורו או ישבש הליכי משפט, שהרי זו תורתו אמנותו, וימשיך במעלליו בחלופת המעצר. עוד בהקשר הזה, נקבע בבש"פ 5240/21 **מדינת ישראל נ' זוהר אוחנה** (5.8.2021) **"כידוע, עבירות מרמה אינן מקימות חזקת מסוכנות מכוח הדין. אולם בהתאם לנסיבות העניין - למשל שווי המרמה, התחכום במעשים ומספר המרומים - הן עלולות להקים עילת מסוכנות"**. כן, ראו בש"פ 4720/15 ראובן בן **משה נ' מדינת ישראל** (28.07.2015) בו כאמור בית המשפט חזר על כך ש **"בית משפט זה הכיר זה מכבר כי עבירות מרמה טומנות בחובן סכנה לציבור, ובמיוחד כשהן מבוצעות בתחכום, בשיטתיות, בהיקפים נרחבים...."**

בכל הנוגע לבחינת המסוכנות לצרכי מעצר, הרי שזו נלמדת מטיב ומהות המעשים, ומיהותו של העושה.

גישת המעצר הינה אינדיבידואלית, ויש לבחון את עוצמתה של עילת המעצר על רקע הנסיבות הפרטניות של המקרה הנדון (בש"פ 5572/12 **שרלו נ' מדינת ישראל**, פסקה 4, (2012)).

בענייננו, למשיבה מיוחסות עבירות כלכליות חמורות ביותר, הכוללות התחזות, מרמה והונאה בהיקף כספי בלתי מבוטל. עבירות אלו בוצעו, לכאורה, על-ידי המשיבה, בשיטתיות, בתחכום, ובעזות מצח תוך בחירת קורבנות תמימים המשמשים טרף קל כשהיא רק ממתינה לשעת כושר לצוד אותם.

אשר למעשים מושא כתב האישום, חומר הראיות פורש יריעה רחבה של מעשים לכאוריים, המתאפיינים, כאמור, בהתחזות במספר פעמים, הצגת מצגי שווא של הריון תחת אצטלה של מערכת יחסים וכל זאת מתוך מטרה לנכס לעצמה מקום מגורים וגורם מימון שיספק לה את הוצאותיה והנאות החיים. חרף זאת, הדבר לא סיפק את צרכיה והמשיבה שחרה לטרף הבא בו הציגה לכאורה מצג שווא של חולת סרטן סופנית וקיבלה לידיה במרמה ₪ 50,000 בהם

השתמשה לצרכיה הפרטיים.

הונאותיה של המשיבה לא הסתכמו רק כלפי אנשים פרטיים אלא גם כלפי רשויות המדינה תוך שעשתה שימוש במסמכים מזויפים והציגה עצמה בשם אחותה במטרה לקבל תעודת זהות חדשה. בשלב הבא, עשתה שימוש בכרטיס אשראי של מכרה לאחר שהעתיקה את פרטיו ללא ידיעתה, חתמה על חוזה שכירות תוך שהציגה עצמה בשם אחותה ולבסוף הציגה עצמה כרופאה שיכולה לטפל בחולי סרטן וקיבלה על כך תמורה.

כאמור, אף שהמעשים שונים זה מזה, הרי שהמשיבה התחזתה כל פעם באותו שם מה שמלמד על שיטתיות במעשיה. בנוסף, עיון בחומרי החקירה מצביעים כי קיימת התארגנות מצידה בצד כל מעשה עליו חשבה מתחילתו ועד סופו, המעשים לוו בתחכום כשהמשיבה אדישה לחלוטין ומגלה חוסר אכפתיות כלפי קורבנותיה, וכשעיניה נשואות להשגת כסף קל.

קיימת אם כן מסוכנות רבה לביטחון הציבור ולרכושו כעולה מהמעשים מושא כתב האישום. על מסוכנותה של המשיבה ניתן ללמוד גם מרישומה הפלילי שלפיו המשיבה הורשעה בשנת 2011 במגוון עבירות לרבות עבירות ממין העניין בת"פ (שלום תל אביב) 26365-01-11 ממנו עולה שבמהלך שנת 2008 הוגש נגד המשיבה כתב אישום ובית המשפט נתן במשיבה ביטחון ושיחרר אותה בתנאים וזו נמלטה לתקופה של שנתיים בהן לא נמצאה. קרי, עילת מעצר נוספת הינה החשש להימלטות מהדין וכפי שצוין בעניינה בבש"פ 4268/13 **שרונה פרינץ נ' מדינת ישראל** (20.06.2013):

"העוררת הוכיחה שהיא מסוגלת להתחמק מאימת הדין באמצעות מסמכים מזויפים. יתר על כן, בפועל, היא הפרה בעבר שורה ארוכה של הוראות חוקיות שניתנו בעניינה, לרבות הפרת תנאי מעצר בית בהם שהתה בהליך קודם, והוכיחה שאינה מכבדת את הוראות ביהמ"ש שניתנו בעניינה. במצב דברים זה, ובדומה למסקנתו של ביהמ"ש המחוזי, ביהמ"ש אינו רואה כל דרך לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעוררת, הן בשל החשש שתשוב על מעשיה, והן בשל החשש שתנסה לחמוק מאימת הדין. משכך, גם לגישת בימ"ש זה אין זהו מקרה בו ראוי היה להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינה".

בהרשעתה משנת 2014 בת"פ (מחוזי ירושלים) 33300-04-13 המשיבה השיגה זהויות שונות תוך שהיא מתחזה לעיתים למיסטיקנית, לרופאה ולקחה את אמצעי הזהיו של המרומים והנפיקה באמצעותם משרד הפנים אמצעי זהיו וכך השתמשה בזהותם לפתוח חשבון בנק, לשכור רכב, דירה, לצאת מהארץ ועוד. המשיבה נדונה לשמונה שנות מאסר שהומתקו בערעור ל- 7.5 שנות מאסר. שחרורה של המשיבה בנובמבר 2020 כשתלוי ועומד נגדה מאסר על תנאי לא מנע ממנה מלשוב ולבצע לכאורה את אותן עבירות מרמה בהן הורשעה.

בשים לב למסוכנות הרבה, ועוצמתה, כפי שהיא משתקפת מחומר הראיות, ונוכח מאפייני אישיותה של המשיבה, כפי שמשקפים מהמעשים ומעברה הפלילי, סבורני כי אין להיזקק לתסקיר מעצר. בעניין זה ראו בבש"פ 4214/21 **יחיא אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל** (21.06.2021) בו נקבע כי :

" שירות המבחן עמוס לעייפה ואין טעם להעמיס עליו עריכת תסקירי מעצר מקום שבו עולה בבירור כי חלופת מעצר לא תסכון. כאשר מסוכנותו של הנאשם כה רבה עד שלא ניתן לאיין אותה בשום צורה - לא נדרש ביהמ"ש לבקש תסקיר מעצר. תסקיר המעצר נועד להיות אך כלי מסייע בידי ביהמ"ש ואינו בבחינת תסקיר-חובה".

לאור כל האמור לעיל, מורה על מעצרה של המשיבה עד תום הליכים.

פרוטוקול זה מהווה צו מעצר.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשפ"ב, 11 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.